

Holmia Livförsäkring AB
Solvens- och verksamhetsrapport
2017

Inledning	3
Sammanfattning	4
A. Verksamhet och resultat	6
A.1 Verksamhet	6
A.2 Försäkringsresultat	8
A.3 Investeringsresultat	9
A.4 Resultat från övriga verksamheter	10
A.5 Övrig materiell information	11
B. Företagsstyrningssystem	12
B.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet	12
B.2 Krav på lämplighet	15
B.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning	16
B.4 Internt kontrollsystem	19
B.5 Internrevisionsfunktion	21
B.6 Aktuariefunktionen	22
B.7 Uppdragsavtal	23
B.8 Övriga uppgifter.....	25
C. Riskprofil	26
C.1 Försäkringsrisk.....	26
C.2 Marknadsrisk.....	30
C.3 Kreditrisk	32
C.4 Likviditetsrisk.....	37
C.5 Operativ risk.....	39
C.7 Övrig information.....	43
D. Värdering för solvensändamål	44
D.1 Tillgångar	45
D.2 Information om försäkringstekniska avsättningar	50
D.3 Övriga skulder.....	53
D.4 Alternativa värderingsmetoder	56
D.5 Övrig information.....	57
E. Solvenssituation	58
E.1 Kapitalbas	58
E.2 Solvenskapitalkrav och Minimikapitalkrav	62
E.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktierisk i beräkningen av solvenskapitalkravet	64
E.4 Skillnader mellan standardformeln och interna modeller i bruk.....	65
E.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet	66
E.6 Övrig information.....	67
BILAGA: Kvantitativa rapportmallar (QRT)	68

Inledning

Holmia Livförsäkring AB ("**Holmia**") är ett privat (onoterat) aktiebolag som har sitt säte i Stockholm, Sverige. Holmia är ett livförsäkringsbolag som tillhandhåller ett kompletterande dödsfallsskydd exklusivt till Trygg-Hansa Försäkring filials ("**Trygg-Hansa**"), den svenska filialen till moderbolaget Codan Forsikring A/S ("**Codan**"), portfölj med sjuk- och olycksfallsförsäkringar. Holmia ägs av Codan, som är en av de största försäkringsgivarna av skadeförsäkringar i Skandinavien. Holmia är en del av RSA Insurance Group plc (Nedan "**RSA**") med säte i London. En av världens ledande försäkringskoncerner.

Den 1 januari 2016 trädde det nya regelverket för försäkringsföretag som verkar inom EU i kraft ("Solvens II"). Det här dokumentet redogör för Holmias solvens och finansiella ställning per den 31 december 2017, i enlighet med detta regelverk.

Holmia har ingått ett outsourcingavtal med Trygg-Hansa rörande stora delar av dess verksamhet. Det finns inga andra outsourcingavtal på plats. Som tillägg till outsourcingavtalet finns det individuella servicenivåavtal för respektive funktion/service som ingår i outsourcingavtalet med syfte att skapa ett tydligt ägandeskap för de personer som både hanterar leveransen från Codan och samtidigt kontrollerar leveransen för att reducera risken för intressekonflikter. Holmia har identifierat ett antal centrala funktioner och dessa funktioner samt Holmias VD är inte inkluderade i något outsourcingavtal utan är direkt anställda i Holmia. För ytterligare detaljer om detta outsourcingavtal, se sektion B.7.

Solvens II-regelverket föreskriver strukturen för det här dokumentet och anger vilken typ av uppgifter som måste rapporteras under olika rubriker och underrubriker. I de fall där uppgifter ej är tillämpliga för Holmia innehåller rapporten rubriken men med en kommentar om att avsnittet ej är tillämpligt. Detta dokument hänvisar till Holmias årsredovisning för 2017 som finns på Trygg-Hansas webbplats på <https://www.trygghansa.se/om-trygghansa/om-foretaget/holmia>. Informationen i årsredovisningen är upprättad i enlighet med lagstadgade redovisningsregler- och principer, medan uppgifter i denna Solvens- och verksamhetsrapport regleras av bestämmelserna i Solvens II-regelverket. Viktiga skillnader innefattar metoder för värdering av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar samt övriga skulder och åtaganden, definitioner av tillgångar och ansvarskategorier, definitioner av affärsområden och presentation av vissa uppgifter efter geografisk region kontra juridisk person. Därför motsvarar siffrorna som redovisas i denna solvens- och verksamhetsrapport inte alltid de siffror som presenteras i Holmias årsredovisning.

I egenskap av livförsäkringsverksamhet förlitar sig Holmia inte på övergångsåtgärder för försäkringstekniska avsättningar som avses i artiklarna 308c och 308d i direktiv 2009/138/EG, eller på åtgärder såsom justering av anpassning och volatilitet som avses i artiklarna 77b och 77d respektive, i direktiv 2009/138/EG. Ingen information om dessa åtgärder redovisas därför i denna rapport.

Sammanfattning

Solvens II är ett regelverk för försäkringsmarknaden baserat på ett EU-direktiv med syfte att stärka sambandet mellan ett försäkringsbolags risker och solvenskrav. Regelverket för Solvens II trädde i kraft den 1 januari 2016. Det här dokumentet redogör för Holmias solvens och finansiella ställning per den 31 december 2017 i enlighet med detta regelverk.

Nedan uppgifter sammanfattar de materiella förändringar som har skett under året för var och en av de olika avsnitten i Solvens- och verksamhetsrapporten.

Resultat

Livförsäkringsrörelsenstekniska resultat

För 2017 kunde Holmia redovisa ett tekniskt resultat från livförsäkringsrörelsen på 94 MSEK jämfört med 68 MSEK för 2016.

Detta förklaras främst av en ökad premieinkomst samtidigt som Holmia har haft en fortsatt bra underliggande lönsamhet

Företagets totalkostnadsprocent för 2017 blev 54 % (54 % för år 2016).

Investeringsresultat

Företagets investeringar görs i obligationer och andra räntebärande finansiella tillgångar. Den totala kapitalavkastningen netto var 443 KSEK för 2017 jämfört med 3 087 KSEK för 2016.

Rörelseresultat

Årets resultat efter skatt uppgick till 90 MSEK 2017 jämfört med 67 MSEK 2016. Resultatet följer förväntningarna och uppfyller Holmias mål med en fortsatt lönsam tillväxt.

Mer information om Holmias verksamhet och resultat återfinns under avsnitt A i rapporten.

Kapitalposition

Solvens II-kapitalposition	Solvenskapitalkrav (SCR) KSEK	Medräkningsbar kapitalbas KSEK	Överskott KSEK	Solvenskvot %
31 december 2017	221 445	455 589	234 145	206
31 december 2016	176 254	415 792	239 538	236

Solvenskapitalkravet har ökat jämfört med förra året på grund av en ökad försäkringsvolym.

Se avsnitt E i rapporten för ytterligare information om företagets kapitalsituation, kapitalkrav och kapitalbas.

Riskprofilförändringar under året – kapitalkrav

Inga väsentliga förändringar av riskprofilen har påverkat kapitalkravet under 2017.

Se avsnitt C i rapporten för ytterligare information om Holmias riskprofil.

Kapitalaktivitet – utdelning

Under första halvåret av 2017 utbetalades en utdelning på 60 MSEK från Holmia Livförsäkring AB till dess moderbolag Codan.

Ingen andra väsentliga aktiviteter har påverkat företagets kapitalbas under 2017.

A. Verksamhet och resultat

A.1 Verksamhet

A.1.1 Bolagets namn och juridiska form

Rapporten omfattar Holmia Livförsäkring AB ("**Holmia**"), ett privat (onoterat) aktiebolag i Sverige som ägs av det danska skadeförsäkringsbolaget Codan Forsikring A/S.

A.1.2 Tillsynsmyndigheten

Finansinspektionen är tillsynsmyndighet. Kontaktuppgifter:

Brunnsgatan 3
Box 7821
103 97 Stockholm
Sverige

Telefon: 08-408 980 00

Webbplats: <http://www.fi.se/>

A.1.3 Extern revisor

Holmias externa revisor är:

KPMG
Evenemangsgatan 17
Box 3018
169 03 Solna

Telefon: 08-723 91 00

A.1.4 Innehavare av kvalificerade innehav

Codan Forsikring A/S, Frederiksberg, äger 100 % av aktierna i Holmia Livförsäkring AB.

A.1.5 Position inom RSA's koncernstruktur

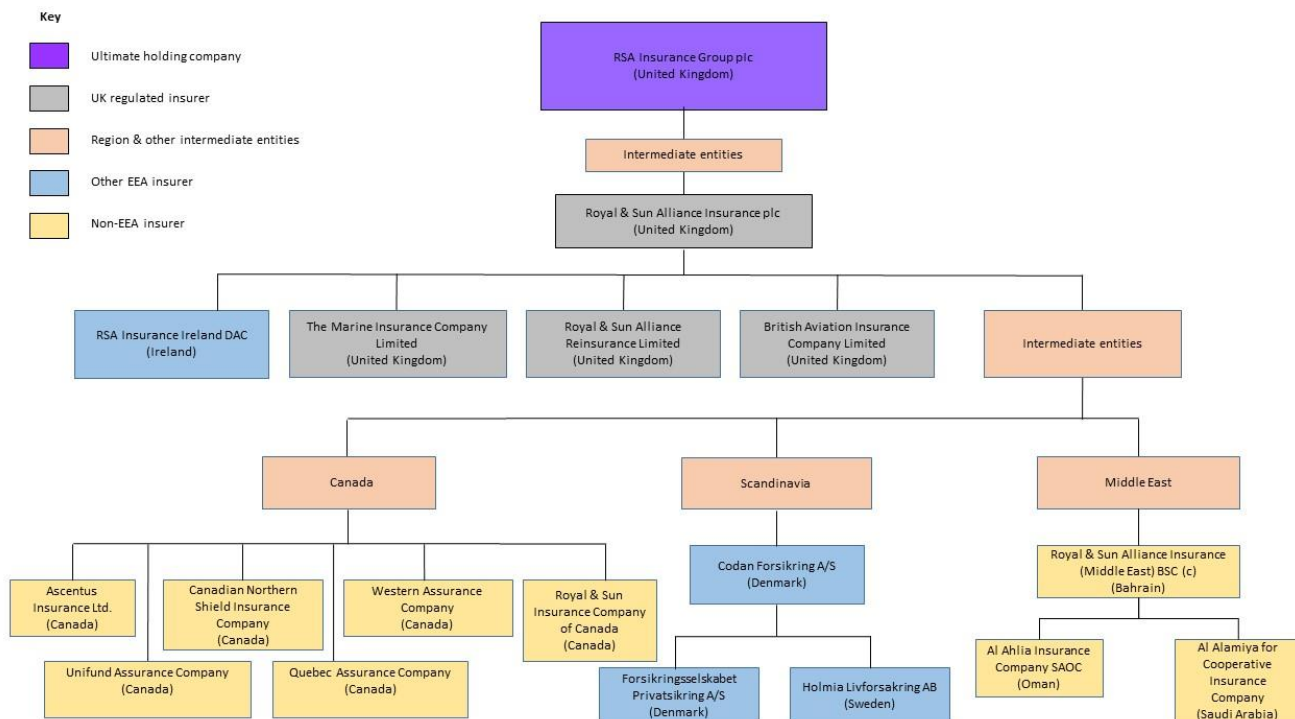
Försäkringsbolaget Codan Forsikring A/S äger 100% av Holmias aktier som i sin tur är ägt av RSA Insurance Group plc via mellanliggande bolag.

A.1.6 Viktiga ansvarsförbindelser

Inga.

A.1.7 Förenklad koncernstruktur

Holmia är ett dotterbolag till Codan Forsikring A/S och är en del av Codankoncernen. Codankoncernen utgör en del av RSA Insurance Group plc. RSA Insurance Group plc är organiserat med regionala operativa segment med verksamhet inom Skandinavien, Kanada, Storbritannien, Irland och Mellanöstern.

A.1.8 Affärsverksamhet och geografiska områden

Företaget tecknar enbart övrig livförsäkring inom Sverige.

A.1.9 Viktiga händelser

Holmia tecknade ett nytt stort grupplivavtal som trädde i kraft under början av 2017.

A.2 Försäkringsresultat

	2017 KSEK	2016 KSEK
Premieinkomst (före avgiven återförsäkring)	208,534	158,226
Premier för avgiven återförsäkring	(506)	(268)
Kapitalavkastning, intäkter	2,665	3,358
Orealiserade vinster på placeringstillgångar	-	170
Utbetalda försäkringsersättningar före avgiven återförsäkring	(87,242)	(64,977)
Förändring i avsättning för oreglerade skador före avgiven återförsäkring	1,622	(2,622)
Livförsäkringsavsättning före avgiven återförsäkring	(2,136)	(8,168)
Livförsäkringsavsättning återförsäkrarens andel	50	(14)
Driftskostnader	(27,154)	(17,632)
Kapitalavkastning, kostnader	(399)	(441)
Orealiserade förluster på placeringstillgångar	(1,823)	-
Livförsäkringsrörelsens tekniska resultat	93,611	67,632
Resultat före skatt	93,611	67,632
Skatt	(3,477)	(1,062)
Årets resultat	90,134	66,570

* Presenteras i enlighet med uppställningen i årsredovisningen.

A.2.1 Resultat per affärgren enligt Solvens II

Holmia tecknar endast affärsrisk avseende det affärsområde som benämns som övriga livförsäkringar enligt Solvens II-regelverket.

A.2.2 Resultat per geografiskt område

Holmia bedriver endast verksamhet i Sverige

A.3 Investeringsresultat

A.3.1 Kapitalförvaltningens resultat

Holmias totala kapitalavkastning uppgick till 443 KSEK jämfört med 3 087 KSEK 2016.

Investeringsresultat	2017 KSEK	2016 KSEK
Ränteintäkter och utdelningar etc.	2 543	3 331
Värdeförändringar	(1 701)	198
Räntekostnader	(24)	(21)
Kapitalförvaltningskostnader	(375)	(421)
Total kapitalavkastning	443	3 087

A.3.2 Vinster och förluster som direkt påverkar eget kapital

Det finns inga vinster eller förluster redovisade mot eget kapital för räkenskapsåret 2017.

A.3.3 Investeringar i värdepapper

Holmia har inga investeringar i strukturerade värdepapper.

A.4 Resultat från övriga verksamheter

A.4.1 Övriga viktiga intäkter och kostnader

Inget att rapportera.

A.4.2 Operationella och finansiella leasingavtal

Inget att rapportera.

A.5 Övrig materiell information

Inget att rapportera.

B. Företagsstyrningssystem

B.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

B.1.1 Styrelse och ledning

Holmia är föremål för finansiell reglering och står under Finansinspektionens tillsyn. Den huvudsakliga regleringen som omfattar Holmia är försäkringsrörelselagen (2010:2043) och de föreskrifter som utfärdats av Finansinspektionen. Därutöver regleras även bolaget av Solvens II som tillämpats direkt på försäkringsföretag sedan den 1 januari 2016. Den Europeiska tillsynsmyndigheten (EIOPA) utfärdar även riktlinjer vilka bolaget följer.

Holmias styrelse ansvarar för bolagets företagsstyrningssystem och har utsett en VD som sköter den dagliga driften av bolaget. Syftet med företagsstyrningssystemet är att säkerställa processerna för hur bolaget styrs.

Styrelsen har utsett en ansvarig för internrevisionsfunktionen.

Holmias VD har utsett ansvariga för aktuariefunktionen, funktionen för regelefterlevnad samt riskfunktionen (tillsammans med internrevision "**de centrala funktionerna**").

Företaget har inga styrelseutskott. Alla hänvisningar till sådana ska tolkas som en referens till hela styrelsen. Holmias verksamhet bedrivs under överseende av styrelsen.

Styrelsen befogenheter följer av bolagsordningen, samt tillämpliga lagar, men kan även följa av direktiv från bolagsstämman.

Styrelsen främjar höga standarder gällande bolagsstyrning och ledning inom företaget och har upprättat ett gediget ramverk för styrning. Ordföranden ansvarar för att leda den årliga granskningen av styrelsens effektivitet.

Styrelsen är ansvarig för att skapa och leverera ett starkt varaktigt resultat och ett långsiktigt aktieägarvärde. Styrelsen sammanträder ofta och ansvarar för att organisera och styra Holmias verksamhet på ett sätt som främjar Holmias fortsatta framgång och som är förenligt med god bolagsstyrning.

Styrelsen fastställer årliga mål för verksamheten i enlighet med aktuell bolagsstrategi och övervakar med hjälp av regelbundna rapporter hur väl Holmia når dessa mål, vilket bland annat innefattar uppdateringar från verkställande direktör och de centrala funktionerna kring alla väsentliga verksamhetsfrågor, inklusive kvartalsvisa rapporter av de outsourcade aktiviteterna.

B.1.2 Centrala funktioner

De centrala funktionerna i bolaget utgörs av:

- Aktuariefunktionen
- Internrevisionsfunktionen
- Riskfunktionen
- Funktionen för regelefterlevnad

De centrala funktionerna ska ha tydligt definierat operativt oberoende inom företagsstyrningssystemet för att säkerställa styrningen av Holmia. Holmia har därför implementerat funktionerna enligt följande:

Styrelsen har utsett ansvarig för internrevisionsfunktionen.

VD har utsett de ansvariga för aktuariefunktionen, funktionen för regelefterlevnad och riskfunktionen.

De centrala funktionerna agerar och rapporterar direkt och separat till styrelsen på kvartalsbasis, vilket säkerställer de centrala funktionernas förmåga att agera oberoende från både verksamheten och sinsemellan. Funktionerna har inget operationellt ansvar eller auktoritet över någon av de områden som är föremål för funktionernas kontroller. Funktionerna är således fri från påverkan från verksamheten.

Nedan följer en beskrivning av funktionerna:

Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen säkerställer att all sådan aktuariell information som verksamheten genererar följer aktuariellt sunna metoder modeller och antaganden. Funktionen säkerställer även Holmias försäkringstekniska avsättningar. Aktuariefunktionen följer i sitt arbete en serie av bland annat styrelseantagna instruktioner och riktlinjer som täcker det aktuariella området.

Internrevision

Funktionen har som uppgift att stödja styrelsen i kontrollarbetet av bolagets verksamhet och genom dessa kontroller förstärka Holmias möjlighet att uppnå sina strategiska och operationella mål.

Funktionen uppfyller detta genom att säkerställa att Holmia har tillräcklig riskhantering, företagsstyrning och intern kontrollmiljö för att kunna bedriva verksamheten. Ansvarig för internrevisionsfunktionen rapporterar direkt till Styrelsen.

Funktionen för regelefterlevnad

Funktionen för regelefterlevnad säkerställer att bolaget identifierar regulatoriska risker, lämnar stöd till verksamheten i hur de ska hantera sina regulatoriska risker, mitigerar regulatoriska risker genom att utföra kontroller på om verksamheten har hanterat sina regulatoriska risker på ett korrekt och fullgott sätt.

Risikfunktionen

Risikfunktionen säkerställer att Holmias risker är identifierade, bedömda, övervakade, kontrollerade och rapporterade. Funktionen ansvarar även för att ta fram bolagets egen risk- och solvensbedömning (ORSA).

B.1.3 Ändringar i företagsstyrningssystemet

Inga förändringar under perioden.

B.1.4 Ersättningar och pensioner

Ersättningspolicyn anger hur beslut om ersättning fattas och är utformad för att passa in i Holmias strategi och de långsiktiga intressen som Holmia och aktieägaren har.

Holmia betalar enbart fast ersättning till VD och de ansvariga för de centrala funktionerna. Det finns ingen rörlig ersättning i Holmia.

Ersättningspolicyn fastställer särskilda villkor för att främja effektiv riskhantering för medarbetare vars yrkesmässiga verksamhet har en väsentlig inverkan på riskprofilen, eller som ansvarar för viktiga styrningsfunktioner.

Som allmän regel ingår Holmia i pensionssystem med sina medarbetare enligt gällande kollektivavtal. Holmias pensionssystem baseras främst på bestämda bidragssystem och inte på fastställda förmånssystem. Inga kompletterande pensioner tillämpas för medlemmar tillhörande förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan eller andra viktiga styrningsfunktioner.

B.1.5 Resultatstandarder

Inget att rapportera.

B.1.6 Tilläggs pension/förtidspension

Inget att rapportera.

B.1.7 Transaktioner – aktieägare/styrelse

Codan Försäkring A/S, äger 100 % av aktierna och innehar därmed ett kontrollerande intresse i Holmia.

Det har under året inte avtalats några transaktioner med styrelsen, VD, aktieägare eller andra närstående parter.

Viktiga förvaltningstransaktioner

Inget att rapportera.

Övriga transaktioner

All hantering av Holmias operativa funktioner har lagts ut på Trygg-Hansa.

Holmia har ingått återförsäkringsavtal med moderbolaget Codan och det yttersta moderbolaget Royal & Sun Alliance Insurance plc. Återförsäkringskontraktet har tecknats med moderbolaget Codan för Privat Sjuk och Olycksfall och gruppörsäkringar. Återförsäkringsskyddet täcker den överlappande skadekostnaden för ett skadeevent mellan 20 MDKK och 100 MDKK.

B.2 Krav på lämplighet

B.2.1 Särskilda krav på lämplighet

Holmias styrelse har godkänt en policy avseende lämplighet. Denna policy gäller för personer som leder eller styr verksamheten alternativt innehar en ledande ställning inom en central funktion. Detta inkluderar styrelsen, VD, samt cheferna för de centrala funktionerna.

Styrelsen har gjort bedömningen att den har en lämplig balans av färdigheter, erfarenheter och kunskaper som gör det möjligt för styrelsen att effektivt fullgöra sina uppgifter och ansvarsåtaganden. Styrelsen tar hänsyn till nämnda kompetens, erfarenhet, oberoende och kunskapsnivå när beslut om nya utnämningar ska fattas.

Styrelsen har säkerställt VD:s och den ansvarige för internrevisionsenhetens kompetens.

VD har säkerställt kompetens hos de personer som är ansvariga för de övriga centrala funktionerna.

B. 2.2 Bedömningsprocessen

Lämplighetskrav

Bedömningen av huruvida någon är lämplig innefattar en utvärdering av personens professionella och formella kvalifikationer, kunskapsnivå och relevanta erfarenheter inom försäkringssektorn, andra finansiella sektorer eller andra verksamheter och ska ta hänsyn till respektive uppgifter som tilldelats denna person och, i förekommande fall, personens färdigheter inom försäkring, ekonomi, bokföring, aktuarieuppdrag och företagsledning.

Detta omfattar en bedömning av personens

- ärlighet, integritet och rykte
- kompetens och förmåga
- finansiell tillförlitlighet.

Integritetskrav

Vid bedömningen av om en person har "integritet" tar personalavdelningen eller styrelsen, inom ramen för tillämplig lagstiftning, hänsyn till följande:

- Relevanta straffbara gärningar, inklusive eventuella brott enligt den lagstiftning som styr bank-, finans-, värdepappers- och försäkringsverksamhet.
- Lagar mot pengatvätt, otillbörlig marknadspåverkan, eller insiderhandel.
- Brott enligt lagstiftning om företag, konkurs, obestånd eller konsumentskydd

B.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

B.3.1 Beskrivning av riskhanteringssystemet

Med undantag för de centrala funktionerna samt Holmias VD har Holmia outsourcat hela sin verksamhet till Trygg-Hansa, den svenska grenen av Codan. Därför är Holmias förvaltning av Holmias risker och kontroller hanterade genom Trygg-Hansas organisation. I och med det är Holmias största risk mot dess outsourcingpartner och styrs av kontraktet mellan Holmia och outsourcingpartnern. Outsourcingförhållandet övervakas löpande av VD för Holmia och genom kvartalsvisa outsourcingrapporter som presenteras för styrelsen. Nedanstående text beskriver riskhanteringssystemet samt den egna risk- och solvensbedömningen (ORSA).

De tre försvarslinjerna

Holmia har ett omfattande riskhanteringssystem vilket innefattar en antal riskpolicys, rutiner, mätningar, rapportering och övervakningsteknik, samt ett antal stresstester och orsaksanalyser för att säkerställa att de riske exponeringar som uppstår från driften av Holmias verksamhet förvaltas på lämpligt sätt.

Styrelsen ansvarar för effektiviteten i Holmias riskhanteringssystem, för att fastställa Holmias övergripande riskstrategi och riskaptit (inklusive riskbegränsningar och undantag), och för att godkänna huvudsakliga strategier och policyer avseende riskhantering.

Riskhanteringssystemet bygger på en modell med tre försvarslinjer. Den första linjen utgörs av den operativa verksamheten, andra linjen utgörs av kontrollfunktioner såsom Aktuariefunktionen, Funktionen för regelefterlevnad och Riskfunktionen. Den tredje linjen utgörs av Internrevisionsfunktionen.

Riskaptit och strategi

Styrelsen ansvarar för att upprätta en affärsstrategi som underlag för riskstrategin. Riskstrategin, som utarbetas av Riskfunktionen tillsammans med Trygg-Hansas ledning för företagsrisk samt Holmias riskchef och godkänns av styrelsen, beskriver Holmias övergripande strategi och mål för riskhantering utifrån en uppsättning huvudprinciper.

Riskaptiten fastställs årligen av styrelsen. Den fastställer riskaptit per riskkategori samt begränsningar för högnivårisker och undantag och går på djupet med mer ingående riskredogörelser. Dessa tar sig uttryck genom därtill kopplade viktiga riskindikatorer med tillhörande riskbegränsningar och riskundantag, vilket reflekterar Holmias risk mot dess outsourcingpartner.

Riskhanteringscykel

Riskhanteringscykeln beskriver den process som används för att upprätta, identifiera, mäta, hantera, övervaka och rapportera om risk som påverkar verksamheten.

Riskidentifiering

Risker identifieras genom en rad olika aktiviteter som inbegriper utformning av policyer och kontrollverktyg, studiegrupper som behandlar olika scenarion för aktieägare (vilka besöks av interna och externa ämnesexperter), kartläggning av risker och en analys av riskincidenter. De identifierade riskerna, inklusive framväxande risker, bokförs i verksamhetens riskmatris som registrerar sannolikhet för förekomst, förväntad residual påverkan, och om den kvarstående risken är inom gränserna för riskaptiten, eller, om så inte är fallet, om det finns en lämplig handlingsplan.

Riskmätning

När risker har identifierats uppdaterar Holmia sin riskprofil genom att inkludera residualrisken (risken för att en händelse inträffar förutsatt befintliga kontrollverktyg och andra förmildrande åtgärder) i en matris för sannolikhet och konsekvens.

Förvaltning, övervakning och riskrapportering

Alla residualrisker bedöms och övervakas för att fastställa om risken är inom riskkapitets gränser, och om så inte är fallet, om det finns en plan med en riskägare som kan minska risken till en nivå inom riskkapitetsgränsen, inom en rimlig tidsram.

Åtgärdsägare måste följa alla handlingsplaner för att säkerställa att risken förs fram inom riskkapitets gränser, inom den planerade tidsramen, och lämna en utvecklingsrapport kvartalsvis.

B.3.2 Implementering och integrering

Holmia har infört ett system för styrning i vilket riskhantering och riskkontroll finns inbäddat. Varje del inom Holmia ska följa en kontinuerlig process för att identifiera, mäta, hantera, övervaka och rapportera sina risker, i linje med en enhetlig och omfattande uppsättning principer.

B. 3.3 Egen risk- och solvensbedömning

Under året överväger styrelsen en rad olika aktiviteter som utförs vid olika tidpunkter som en del av processen för egen risk- och solvensbedömning ("ORSA-processen").

Bedömningen av risk- och solvensbehov utförs regelbundet och består i praktiken av en rad sammanhängande aktiviteter där processen fastställer:

- nuvarande och framtida risker som den reglerade enheten exponeras för,
- den kapitalnivå som krävs för att stödja dessa risker,
- kvaliteten på tillgängligt kapital, och
- åtgärder som den reglerade enheten kommer att vidta för att uppnå och bibehålla önskad risknivå och kapital.

Om så anses nödvändigt, kan de aktiviteter som ingår i årscykeln kompletteras av ad hoc-bedömningar avseende effekterna av externa händelser, framväxande trender, betydande riskhändelser och regelöverträdelser.

B.3.4 ORSA - Granskning och godkännande

Individuella delar av ORSA:n rapporteras löpande under året till såväl VD som styrelse.

En slutrapport presenteras för VD och styrelsen. Åtgärder som vidtagits inom ramen för styrelsens risk- och solvensbedömning, följs upp som en del av den årliga ORSA-processen, vilket visar att risk- och solvensfrågor behandlats på ett enhetligt och konsekvent sätt. Dessutom används resultaten från ORSA-rapporten underlag när Holmias operativa plan ska utmanas.

B.3.5 Solvensbehov och riskhanteringsystem/solvenssituation

Som en del av ORSA-processen, ser Holmia över det kapital som behövs genom att använda olika stödpunkter, vilket innefattar:

- Solvenskapitalkravet (SCR)
- Kapitaltröskelvärden godkända av styrelsen

Med hjälp av dessa åtgärder, kan Holmia därefter bedöma det sammantagna egna solvensbehovet och motsvarande tillgängligt kapital. Standardformeln används för beräkning av SCR och kalibreras utifrån Holmias riskexponering.

Dessutom medges olika buffertnivåer för att täcka eventuella verksamhetshinder när riskaptiten ska upprättas. Slutligen, som en del av verksamhetsplanen och ORSA-processen, planläggs Holmias kapitalposition över den period som verksamhetsplanen löper, för att säkerställa att Holmia kommer att ha tillräckligt med kapital för att täcka dessa behov.

B.4 Internt kontrollsystem

B.4.1 Beskrivning av det interna kontrollsystemet

Holmias har säkerställt att outsourcingpartner har ett internt kontrollsystem som innehåller rutiner för administration, redovisning, ett system för internkontroll med lämplig validering, ansvars- och rapporteringsåtgärder på alla nivåer som även kommer Holmia till del samt ett ramverk för delegerad befogenhet och för regelefterlevnad. Det interna kontrollsystemet bygger på modellen med tre försvarslinjer.

Det interna kontrollsystemet består av tre huvuddelar:

- Systemet för internkontroll, där principer fastslår enhetliga kontroller, vilka tillämpas och utförs av Holmia. Dessa kompletteras av processer i form av objektiv validering i första försvarslinjen och oberoende kontroll i andra försvarslinjen. Systemet för internkontroll innefattar finansiell kontroll. Det tas om hand via systemet för finansiell kontroll ("FCF") inklusive kontrollrapportering.
- Ramverket för delegerad befogenhet, där befogenhet delegeras från styrelsen till verksamheten.
- Ramverket för regelefterlevnad fastställer standardkontrollprocesser för att minimera och/eller förebygga risken för materiell förlust, ryktesförlust eller sanktioner till följd av underlåtelse att uppfylla tillsynskrav. Det yttersta ansvaret för att tillämpliga regler och förordningar efterlevs vilar på styrelsen, VD. Risk och regelefterlevnadsfunktionerna tillhandahåller support i form av rådgivning, prövning, och tolkning för angivna organ.

Internt kontrollsystem

Det interna kontrollsystemet är utformat för att identifiera och reducera eventuella risker för förlust i syfte att uppnå affärsmålen. Systemet är utformat för att identifiera och reducera risker men kan inte ge en absolut garanti mot väsentliga finansiella felaktigheter eller förluster. Bolagspolicys täcker alla viktiga risktyper som Holmia exponeras för, och fastslår såväl minimikrav som standardkrav för affärsverksamheten, inklusive delegerade aktiviteter. Detta gör det möjligt för Holmia att uppnå sina mål, vilket innefattar effektivitet och produktivitet i verksamheten, tillförlitlighet gällande finansiell rapportering samt efterlevnad av tillämpliga lagar och förordningar.

Dessa principer fastställer även valideringsaktiviteter (första försvarslinjens kontroller) vilka säkerställer att kontrollverktyg är utformade och fungerar effektivt, samt kvalitetssäkringsaktiviteter (andra försvarslinjen) som granskar och övervakar valideringsaktiviteterna för verksamheten för att ge ytterligare oberoende kontroll över att målen uppnås och att adekvata kontrollverktyg är aktiva och fungerar effektivt.

Efterlevnad av dessa kontrollverktyg och framsteg och resultat rörande garantier och valideringsaktiviteter granskas av de relevanta kontrollrelaterade kommittéerna. Huvudfrågorna som tas upp vid kommittémötena eskaleras till styrelsen. Relevanta trender och risker kommer, i den mån så är lämpligt, också att anmälas till styrelsen.

Ramverket för delegerade befogenheter

Ramverket för delegerad befogenhet anger hur befogenhet delegeras från styrelsen till VD på årsbasis. VD får en licens vilken definierar specifika behörighetsgränser avseende operationella åtgärder, tecknande av försäkring, skadehantering och andra affärsåtaganden.

Effektiv hantering av delegerad befogenhet gör att Holmia kan säkerställa att:

- alla medarbetare tar sitt ansvar inom tydligt fastslagna gränser och utifrån angivna villkor som motsvarar deras arbetsuppgifter, kompetens, erfarenhet och tekniska kompetens för att minska risken för att Holmia utsätts för eller åtar sig väsentliga finansiella, operativa, rättsliga, ryktessmässiga och/eller reglerande risker och/eller förluster
- separata policyer för operativa och tekniska frågor tillämpas på ett konsekvent sätt

- de risker som är förknippade med att hantera och delegera befogenheter reduceras genom lämpliga förebyggande och avslöjande kontroller och att dessa förblir inom gränsen för riskaptiten
- tillämpliga regelverk och lagstadgade krav efterlevs.

Ramverket för delegerad befogenhet tillämpas där det är centralt att enskilda medarbetare endast agerar inom vissa satta ramar.

Ramverket för regelefterlevnad (Compliance)

Ramverket för regelefterlevnad är en uppsättning styrdokument för tillämpning av tillsynskraven. Ramverket består av policys som antagits av styrelsen, Instruktioner och SOP (Standard Operating Procedures) som antagits av verkställande direktör och i enlighet med organisationsstrukturen.

B.4.2 Funktionen för regelefterlevnad (Compliance)

De externa lagstadgade kraven och policyn för regelefterlevnad kräver att Holmia har en funktion för regelefterlevnad.

Syftet med efterlevnadsfunktionen är att säkerställa att Holmia uppfyller relevanta tillsynskrav. En uppsättning verktyg som tas fram i samarbete med Codan och RSA-koncernen har som ändamål att åstadkomma detta. Regelefterlevnadsfunktionen har en vägledande roll i fråga om säkerställande av en kultur av god regelefterlevnad och att det finns styrmekanismer för identifiering, rapportering och lösning av problem i syfte att undvika eller minimera inverkan på verksamheten.

Regelefterlevnadsfunktionen ansvarar för att utveckla och upprätthålla förhållandet mellan tillsynsmyndigheten och Holmia.

Regelefterlevnadsfunktionen upprättar, genomför och upprätthåller en årlig regelefterlevnadsplan som planerar det regelefterlevnadsarbete som ska utföras under det kommande året. Uppdateringar om framsteg och viktiga ändringar presenteras kvartalsvis för styrelsen. Dessutom har regelefterlevnadsfunktionen möjlighet att rapportera regulatoriska incidenter eller betydelsefulla frågor direkt till styrelsen.

Funktionen för regelefterlevnad rapporterar till styrelsen om det finns någon potentiell regelmässig brist eller incident hos outsourcingpartnern som är relevant för styrelsen.

B.5 Internrevisionsfunktion

B.5.1 Implementering

Funktionen för Internrevision är en oberoende och objektiv funktion som rapporterar direkt till styrelsen. Chefen för Internrevision har en primär rapporteringsplikt till styrelsen, med en sekundär linje till Holmias verkställande direktör. Dessutom är Chefen för Internrevisionen godkänd av Finansinspektionen och uppfyller de krav som ställs gällande yrkesmässigt uppförande och kompetens.

Funktionen för Internrevision utför sin uppgift genom att bedöma huruvida betydande risker har identifierats, kontrollerats, åtgärdas och rapporterats till styrelsen av första och andra försvarslinjen, samt genom att uppmana VD att förbättra styrningseffektivitet, riskhantering och intern kontroll.

Chefen för Internrevisionen har rätt att delta i Holmias samtliga styrelsesammanträden och få tillgång till alla relaterade handlingar. Minst en gång om året träffar Chefen för Internrevision Holmias styrelseledamöter utan att ledningen är närvarande. Chefen för internrevision har direkt tillgång till styrelsens ordförande.

Internrevisionsfunktionens verksamhetsområde är obegränsat och omfattar alla juridiska enheter, konsortium samt andra affärssamarbeten inklusive avtal om outsourcing och återförsäkring. Den omfattar första linjens kontrollvalidering, andra linjens kontrollförsäkring och styrningssystemet enligt beskrivningen i regelverket Solvens II.

Halvårsvis låter Chefen för Internrevision lämna in en löpande riskbaserad revisionsplan för en sexmånadersperiod som utgörs av en detaljerad plan för de kommande sex månaderna, tillsammans med en prognos för efterföljande sex månader, till styrelsen för granskning och godkännande. Revisionsplanen utformas i beaktande av Holmias strategiska och operativa risker och tas fram utifrån internrevisionsfunktionens oberoende riskbedömning med VD och styrelsens åsikter i beaktande.

Chefen för Internrevision ska säkerställa att funktionen har tillräcklig budget, resurser och kompetens för att på ett effektivt sätt leverera ändamålsenliga tjänster i enlighet med internrevisions mandat. Årligen ska Chefen för Internrevision förse styrelsen med en bedömning av funktionens resurser mot budget.

Funktionen för Internrevision regleras av dess stadgar som definierar funktionens roll, mandat och oberoende. Internrevision följer professionella standarder vilket kontrolleras genom en oberoende kvalitetsgranskningsprocess, outsourcad till Deloitte, som utförs på regelbunden basis.

B.6 Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen samordnar beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Det innebär en trygghet att aktuariell information som används för försäkringstekniska avsättningar sammanställs med lämpliga metoder, modeller och antaganden och bedömer lämpligheten, fullständigheten och korrektheten hos underliggande data. Den bekräftar även lämpligheten av de försäkringstekniska avsättningarna inom Solvens II och ger underlag för områden där erfarenheten skiljer sig åt och visar hur detta har påverkat metoder, modeller och antaganden. Aktuariefunktionen ger även sin syn på gällande teckningspolicy och lämpligheten av försäkringsteckningsprogram. Den bidrar till ett effektivt genomförande av riskhanteringssystemet.

Innehavaren av aktuariefunktionen har oberoende tillgång till styrelsen. På årlig basis sammanställer aktuariefunktionen rapporter som sammanfattar de viktigaste punkterna av det arbete som aktuariefunktionen utför. Dessa presenteras för både styrelsen och reserveringskommittén.

B.7 Uppdragsavtal

B.7.1 Styrdokument och huvudaktiviteter

Outsourcingen är reglerad av en Outsourcingpolicy som är godkänd av styrelsen.

Den styrelsegodkända outsourcingpolicyen inkluderar bland annat följande krav:

- Beslutsmandat och krav på styrelsens godkännande innan ingångna outsourcingavtal av materiella aktivitetsområden i enlighet med den tillämpade regleringen från Finansinspektionen
- Krav för beslutsunderlag inklusive företagsbesiktning vid val av en serviceleverantör
- Kontraktuella krav för alla outsourcingavtal
- Krav på kontroll
- Krav på notifikation och arkivering inklusive notifiering till Finansinspektionen
- Rapportering av krav inklusive pågående rapportering till styrelsen om serviceleverantörens prestation och uppföljning om det skulle föreligga otillfredsställande prestation inklusive rapportering till styrelsen
- Policyen ger VD mandat att godkänna deloutsourcing och att förlänga outsourcingavtal i speciella fall

Styrelsen är ytterst ansvariga för all outsourcingverksamhet, dock har VD ett övergripande första-linje-ansvar för hanteringen av outsourcingen inom Holmia. VD rapporterar kvartalsvis till styrelsen om prestationen för outsourcingen, förutom om det har varit en incident eller annan viktig händelse som kräver närvaro från styrelsen i vilket fall styrelsen informeras omedelbart.

För styringssyfte, för varje outsourcingavtal, har en specifik procedur för övervakning, kontroll och rapportering upprättats. Om outsourcing av en kritisk eller viktig funktion eller process ska genomföras, så måste dessa procedurer godkännas av styrelsen i förbindelse med styrelsens godkännande av outsourcingavtalet. Funktionen för regelefterlevnad övervakar och granskar efterlevnaden med lämpliga regleringar.

B.7.2 Arrangemang av outsourcing inom koncernen

Holmia har ingått ett outsourcingavtal med Trygg-Hansa, d.v.s. den svenska delen av Codan. Det finns inga andra outsourcingavtal på plats. Trygg-Hansa har för sin egen del outsourcat en del av deras verksamhet intern likväl som externt – dock är majoriteten av servicen levererad från Sverige eller Danmark. Outsourcingavtalet är kompletterat med individuella avtal om servicenivå för varje funktion/service outsourcad för att ha ett tydligt ägandeskap på vem som både hanterar leveranser från Trygg-Hansa och samtidigt beställer och kontrollerar leveransen och att reducera risken för en intressekonflikt.

Den inom koncernen leverantören Trygg-Hansa deloutsourcar IT-funktioner och finansrelaterade tjänster till externa leverantörer. Nyckelfunktionerna och Holmias VD är anställda av Holmia direkt, dock har alla andra funktioner och resurser outsourcats.

Serviceområdena som har outsourcats inkluderar:

- Underwriting
- Återförsäkring
- Skadereglering
- Finans inklusive investeringar
- IT-system

- Försäljning och produktutveckling
- Support till de centrala funktionerna

De flesta av dessa tjänster har klassats som kritiska eller viktiga av Holmia. Som tillägg till den regelbundna övervakningen av outsourcingparternas av VD är outsourcingen granskad som en verksamhetsrisk vilket är övervakat av riskfunktionen och ytterligare beskrivet i verksamhetsrisksektionen i detta dokument.

Ett inom-koncernen-outsourcingavtal med Trygg-Hansa granskas årligen och uppdateras för att reflektera förändringar relaterade till omfattningen av levererade tjänster och nya legala krav.

B.8 Övriga uppgifter

B.8.1 Företagsstyrningssystemets lämplighet

Företagsstyrningssystemets lämplighet behandlas formellt av styrelsen på årlig basis. Denna process tar hänsyn till både förändringar och rekommendationer som tidigare har gjorts under året (t.ex. genom interna revisionsrapporter), samt eventuella rekommendationer från den juridiska avdelningen och funktionen för regelefterlevnad utifrån deras observationer i Holmia eller regeländringar. Om det bedöms vara nödvändigt kan förändringar även genomföras utanför denna formella utvärdering.

B.8.2 Övrig viktig information

Inget att rapportera.

C. Riskprofil

Den här delen av rapporten innehåller mer information om riskerna, vilket även innefattar hur Holmia åtgärdar och förmildrar dessa. Holmia utsätts för risker av följande huvudkategorier:

- Försäkringsrisk
- Marknadsrisk
- Kreditrisk
- Likviditetsrisk
- Operativ risk

Kategorierna beskrivs i avsnitt C.1 till C.5. Försäkringsrisk omfattar skaderegleringsrisk och reservsättningsrisk och dessa beskrivs enligt föreskrivet i avsnitt C.1

Avsnitt C.7 sammanfattar information om Holmias stress- och scenariotestning för alla riskkategorier.

För kvantifiering av enskilda risktypers relativa betydelse för Holmia, se avsnitt E. 2.2.

C.1 Försäkringsrisk

C.1.1 Inledning

Holmia tecknar ett-åriga dödsfallsrisker som kompletterar Trygg-Hansas sjuk- och olycksfallsförsäkringar.

Reservsättningsrisk

Holmia fastställer avsättning för oreglerade skador för att redovisa den förväntade slutliga kostnaden för alla skadeanspråk och relevanta kostnader för skadeanspråk som redan har inträffat. Holmia upprättar försäkringstekniska avsättningar för både rapporterade och icke rapporterade skadeanspråk. Uppskattningar av försäkringstekniska avsättningar baseras på kända fakta och på tolkning av omständigheter, inklusive Holmias erfarenheter av liknande fall och historiska utbetalningar av ersättning. Holmia tar även hänsyn till utvecklingen av ersättningsutbetalningar, nivåerna av obetalda skadeanspråk, rättsliga beslut, pandemirisk och ekonomiska villkor.

C.1.2 Åtgärder som används för riskbedömning

Risker avseende försäkringsteckning och skadereglering

Holmias strategi rörande försäkringsteckning och riskaptit granskas, prövas och godkänns av styrelsen på årlig basis.

Med hjälp av centrala riskindikatorer bedöms risker i förhållande till styrelsens riskaptit och redovisas kvartalsvis genom ORSA-kommittén. Riskindikatorer för försäkringsteckning inkluderar mått för prissättning, styrningsmiljön och licenser.

Outsourcingpartners portföljstrategier, som kommer Holmia tillgodo, granskas kvartalsvis i enlighet med processen för portföljriskhantering (Insurance Risk Portfolio Classification – "IRPC"). Detta möjliggör en kontinuerlig, proaktiv hantering av genomförande av portföljstrategierna. Risker eskaleras till outsourcingpartners kontroll- och rikskommitté, samt till ORSA-kommittén.

Scenario- och stresstestning samt riskprofilering utförs genom kontinuerlig interaktion med ledningen och rapporteras formellt till styrelsen.

Effektiviteten hos prissättningsverktyg och processer mäts genom utvärderingsformuläret för prissättningskapacitet (Pricing Capability Assessment Questionnaire – PCAQ) i syfte att jämföra förmågan mot definierade mål. De mål som definieras av PCAQ innefattar en bedömning av prissättningskomponenter, dvs. användning av historiska skadeanspråksfrekvenser med framåtblickande tendensstatistik för att tydliggöra förväntade förändringar i mönster avseende skadeanspråk och ersättning i prissättningsrutinerna för anskaffningskostnader, administrationskostnader, intäkter från investeringar, kostnader för återförsäkring, och för en vinstbelastning som med marginal täcker kapitalkostnader.

Granskningar av försäkringsteckning och skadeanspråksvalidering görs regelbundet för att testa effektiviteten i processer och kontroller inom ramverket för riskhantering. Brister i efterlevnaden av kontroller kräver antingen en åtgärdsplan eller en riskacceptans i förhållande till respektive kontroll(er) enligt processen för hanteringen av riskpolicyn. Försäkringstecknande och skadereglering övervakar utvecklingen av hjälpåtgärdsplaner och är godkännande instans för Risk Acceptances. Dessa rapporteras till kommittén för risk och kontroll, där försenade ärenden eskaleras till ledningsforumet för skadereglering, försäkringsteckning och återförsäkring.

Överträdelser av kontroller eskaleras och rapporteras, och viktiga riskhändelser eskaleras till Riskfunktionen. Försäkringsriskenheten utför kontroller av processer och rutiner avseende Underwriting och skadereglering som en del av riskhanteringssystemet. Resultatet av kontrollerna granskas och presenteras i kontroll- och riskkommittén.

Reservsättningsrisk

Holmias outsourcingpartner (Trygg-Hansa) har en reserveringskommitté som kommer Holmia till godo.

Kommittén tar hänsyn till följande uppgifter när den formulerar sin samlade bedömning:

- En aktuariell indikation på försäkringstekniska avsättningar för oreglerade skador tillsammans med en utvärdering av risker och möjliga positiva eller negativa utvecklingar som eventuellt inte har återspeglats fullt ut när dessa indikationer har beräknats
- Kommittén kan ge synpunkter och utmana de rekommendationer om FTA som aktuariefunktionen lämnar. Kommittén godkänner slutligen rekommendationerna.
- Säkerställa regelefterlevnaden inom Aktuariefunktionen.
- Att bilda sig en uppfattning avseende eventuella osäkerheter i reserverna.
- Utvecklingen av tidigare aktuariella bedömningar.

C.1.3 Materiella risker

Materiella risker som identifieras under rapporteringsperioden innefattar:

- Katastrofrisk: omfattar risken för att en enstaka händelse eller serie av händelser av större omfattning, vanligtvis under en kort tidsperiod, leder till en betydande ökning av faktiska skadeanspråk jämfört med det totala antalet förväntade anspråk. Förluster kan exempelvis uppstå på grund av pandemier eller naturkatastrofhändelser med ett flertal avlidna individer.
- Prissättningsrisk: risken att strategier avseende portföljprissättning, övervakning och rating är otillräcklig för att skapa tillräcklig avkastning i viktiga portföljer för att upprätthålla lönsamheten och ersättningsanspråken.
- Reserveringsrisk: risken för att skadereserver visar sig vara otillräckliga, olämpliga eller felaktiga, vilket resulterar i en oförutsedd negativ utveckling. Risken att det i framtiden rapporteras in fler skadeanspråk än förväntat. Risken att legala förändringar får en retrospektiv effekt på skadereglering.
- Urval av försäkringsteckningsrisk: omfattar risken att skadeanspråk som framkommer vid exponeringar efter värderingstidpunkten är högre (eller lägre) än vad som antagits i prissättningen utöver det som orsakas av katastrofer. Detta kan uppstå till följd av dåliga erfarenheter, intervention från tredje part, ineffektiv portföljhantering, undermålig prissättning, dåligt riskurval eller misslyckande att hantera skador effektivt på grund av information från ledning eller processdefekter (skadeläckage)

Skaderegleringsrisk: ekonomiska förluster på grund av ineffektiva skaderegleringsprocesser.

Det har inte förekommit några väsentliga ändringar i de risker som nämns ovan under rapporteringsperioden.

C.1.4 Tillämpning av försiktighetsprincipen

Ej tillämpligt för försäkringsrisk.

C.1.5 Koncentrationer av väsentliga risker

Koncentrationer av väsentliga risker identifieras genom en stabil process. Holmias väsentliga koncentrationsrisk är hänförlig till att Holmia endast driver en affärsgrän.

C.1.6 Riskreducering

Risker avseende försäkringsteckning och skadereglering

Holmia bedriver ett omfattande riskhanteringssystem och ramverk för policyhantering. Detta system omfattar riktlinjer som styr viktiga aktiviteter såsom försäkringsteckning, skadereglering, återförsäkring och bedömning av försäkringsrisker. Dessa riktlinjer inför ett system med obligatoriska kontroller som föreskriver ett system som innefattar minimikrav och standardkontroller, och viktiga riskindikatorer som används för att mäta hur effektiva dessa kontroller är när det gäller att minska riskerna. Varje kvartal åläggs ledningen att lämna in en rapport till styrelseutskott avseende dessa kontrollers bruk och effektivitet. Viktiga riskfaktorer eskaleras till verkställande direktören och i slutändan till styrelsen. Kontroller som inte anses vara effektiva är föremål för åtgärder för att avhjälpa brister samt risköversyn.

Styrningen och kontrollramverket för försäkringsteckning och skadereglering innefattar ett antal viktiga aktiviteter, däribland (men inte begränsat till):

- delegering av tekniska befogenheter (interna och externa) inklusive licensiering och remisser
- portföljstrategi, resultat och riskhantering
- prissättning
- granskning/validering av försäkringsteckningar och skadefordringar
- skaderegleringsprocesser
- skadereservering

Hanteringen och reduceringen av kreditrisken avseende återförsäkring beskrivs i avsnitt C.3.6

Återförsäkring är ett viktigt verktyg som används för att mildra verkningarna av katastrof- och tekningsrisker. Som en del av RSA slussas merparten av Holmias återförsäkring genom moderbolaget Codan. Holmia har en återförsäkringsstrategi som skyddar den finansiella ställningen och uppnåendet av en långsiktig hållbar lönsamhet genom ett återförsäkringsskydd mot specifika risker eller katastrofrisker. Effekterna av sådana återförsäkringslösningar är att Holmia inte drabbas av nettoförsäkringsförluster som ligger utanför Holmias riskaptit under ett enskilt år.

Genom RSA-koncernen ingår Holmia i ett köp av ett katastrofskydd täckande 1:200 års risk. Alla återförsäkringar som rör katastrofer placeras hos återförsäkrare som har ett kreditbetyg hos "Standard & Poor's" på "A-" eller bättre. RSA-koncernens katastrofskydd omfattar samtliga enheter inom RSA-koncernen, inklusive Holmia.

C.1.7 Stresstester och känslighetsanalyser

Se avsnitt C.7 för mer information om stress- och scenariotestning för alla kategorier där materiella risker är involverade.

C.2 Marknadsrisk

Holmia har lagt ut sin kapitalförvaltning på Trygg-Hansa, den svenska delen av Codan.

C.2.1 Inledning

Holmia exponeras för marknadsrisk, vilket åsyftar risken för potentiella förluster mot ogynnsamma förändringar i marknadspriser, inklusive obligationer samt nedgraderingsrisker avseende kreditbetyg, kreditspreadrisk, standardkreditrisk, och risk gällande matchning av tillgångar och skulder.

C.2.2 Åtgärder som används för att bedöma riskerna

Holmia bedömer sin exponering för marknadsrisk via ett antal faktorer, däribland exponering efter tillgångsslag, kreditvärdering av motparter, felberäkning av ansvarsskyldighet för tillgångar på grund av avvikelser i varaktighet och valutaexponering, samt koncentrerad exponering. Utöver detta utförs även stress- och scenarioanalys i syfte att bedöma exponeringen för marknadsrisk.

Exponeringar styrs av upprättandet av investeringslimiter och hanteringen av risk som avser matchning av tillgångar och skulder i enlighet med Holmias riskaptit.

Styrelsen ansvarar för granskning och godkännande av investeringsstrategin för investeringsportföljerna. Den ger sitt godkännande för alla större förändringar av investeringsstrategin. I synnerhet vad gäller väsentliga förändringar mellan olika investeringstillklasser. Detta innefattar gränsvärden för tillgångsklassexponeringar, enstaka motpartsexponeringar, sammanlagda obligationer efter kreditbetyg, portföljens varaktighet etc. Dessa limiter syftar till att hålla exponeringen inom företagets riskaptit och samtidigt garantera att portföljen är tillräckligt diversifierad. Investeringsexponeringar med avseende på dessa limiter övervakas och rapporteras regelbundet.

Det har inte förekommit några väsentliga förändringar i exponering under rapporteringsperioden.

C.2.3 Väsentliga risker

Holmia exponeras för följande väsentliga marknadsrisker:

Ränterisk

Det verkliga värdet på Holmias portfölj med räntebärande värdepapper är omvänt korrelerade till förändringar av marknadsräntor. Således gäller att om räntorna faller stiger det verkliga värdet på portföljen och vice versa.

Vid bedömningen av denna risk hänvisar Holmia till ränteexponeringen i relation till sina förpliktelser där risk utgör skillnaden mellan tillgångar och skuldexponeringar.

Det har inte förekommit några väsentliga förändringar av betydande marknadsrisker under rapporteringsperioden.

C.2.4 Tillämpning av försiktighetsprincipen

Holmia tillämpar en marknadsriskpolicy och en likviditetsriskpolicy vilka fastställer minimikraven gällande identifiering, mätning, övervakning och rapportering av marknads- och likviditetsrisker för Holmias investeringsportfölj. En uppsättning viktiga riskindikatorer i form av ett ramverk för investeringslimiter har utvecklats parallellt med dessa policies. Market & Investment Risk policyn hänvisar till detta vid riskhantering av investeringar och i rapporteringssyfte.

I synnerhet kräver försiktighetsregeln (Prudent Person Principle, PPP) att Holmia utövar försiktighet i förhållande till investeringsportföljen, och säkerställer att tillgångarna är anpassade till beskaffenheten och varaktigheten av Holmias skulder (hantering av tillgångar och skulder – "ALM"). Holmia måste även kunna demonstrera att det har lämpliga system och kontrollverktyg för att upprätthålla och hantera alla sådana investeringar.

Försiktighetsprincipen kräver också en omsorgsplikt som skall tillämpas för investeringar som är av icke-rutinmässig karaktär, eller som inte är upptagna till handel på en reglerad finansmarknad eller komplicerade produkter såsom derivat eller värdepapperiserade instrument. Holmia följer en investeringsstrategi med hög kvalitet och låg risk, med begränsad exponering för investeringsklasser med högre volatilitet, såsom aktier och för balansräkningen volatila utländska valutor. Varaktigheten för tillgångar och ansvar motsvarar varandra i stort, med begränsad flexibilitet när det gäller taktisk kapitalförvaltning.

Holmias portfölj fokuserar på högkvalitativa obligationer och likvida medel, med uppmätta innehav i aktier och fastigheter. Den 31 december 2017 bestod över 70 % av Holmias investeringar av kontanter, likvida dokument, statsobligationer och AAA-rankade icke-statliga obligationer, vilket minimerar likviditetsrisker och gör att medel kan överföras när så krävs. Kreditbetyget för Holmias obligationsportfölj består till största delen av kreditvärdiga dokument, där 98 % av obligationerna får ett kreditbetyg på "A" eller högre per den 31 december 2017.

C.2.5 Koncentrationer av väsentliga risker

Holmias investeringsportfölj består främst av högkvalitativa, kreditvärdiga, räntebärande tillgångar som återspeglar varaktigheten beträffande dess underliggande försäkringsansvar.

C.2.6 Riskreducering

Holmia har en investeringsportfölj av hög kvalitet och låg risk, med exponering koncentrerad till obligationer och kontanter och endast begränsad exponering mot aktier och fastigheter. Kreditriskexponeringen reduceras tack vare portföljens högkvalitativa karaktär med 100 % kreditvärdighet och över 85 % till fast ränta och likvida medel rankade "AA" eller högre.

Koncentrationsrisken för motparter är begränsad genom begränsningar som knutits till enskilda motparter, vilka återspeglar ett antal kriterier, inklusive motparternas kreditvärdighet, bransch och geografiska läge. Holmia garanterar att det upprätthåller tillräcklig likviditet för sina behov genom att ha hög exponering mot påtagligt likvida tillgångar, t.ex. kontanter, obligationer med "AAA"-rating, samt statliga och statligt garanterade statsobligationer.

Ränterisken begränsas genom att Holmia bibehåller en stark matchning av sin varaktighet för obligationstillgångar i relation till sina förpliktelser. Holmia har en gräns för sina tillgångars duration som löper inom ett år jämfört med varaktigheten av förpliktelserna. Exponeringar övervakas månatligen av företagets outsourcingpartner som i sin tur rapporterar löpande till VD och styrelsen i Holmia.

Se avsnitt B.3 för en beskrivning av hur Holmia hanterar och övervakar marknadsrisk.

C.2.7 Känslighetsanalys

Se avsnitt C.7 för mer information om stress- och scenariotestning för alla kategorier där väsentliga risker är involverade.

C.3 Kreditrisk

C.3.1 Inledning

Kreditrisken definieras som risken för förlust till följd av att motparten underlåter att uppfylla sina avtalsenliga skyldigheter gentemot Holmia eller underlåter att göra detta inom avtalad tid. Holmia är exponerat för kreditrisk i förhållande till sina återförsäkringsavtal, försäkringsverksamhet (där motparterna omfattar mäklare, försäkringstagare och leverantörer), och investeringar (där motparterna innefattar regeringar och företagsobligationsutgivare).

Inom Holmia är hanteringen av kreditrisk uppdelat i tre nyckelområden, som regleras genom separata policies:

- Återförsäkring
- Investeringar
- Försäkringsverksamhet

C.3.2 Åtgärder för riskbedömning

Kreditrisk uppkommer när Bolagets medel utökas, investeras eller på annat sätt exponeras gentemot avtal med en annan part, oavsett om detta återspeglas i eller utanför balansräkningen.

Styrelsen ansvarar för att den godkända kreditriskaptiten inte överskrids. Detta sker genom upprättandet och införandet av bolagspolicies, rutiner och limiter.

För att definiera sin benägenhet för motpartsrisk tittar Holmia närmare på exponeringar och särskiljer mellan kreditrisker som uppkommer till följd av försäkringsrisker eller via verksamheter på försäkringsmarknaden (t.ex. kreditrisker via återförsäkring och risker för mottagande av premieintäkter från försäkringstagare och förmedlare), samt kreditrisker som uppkommer i syfte att generera avkastning (t.ex. kreditrisker från investeringar i tillgångar).

Limiter fastställs på såväl portfölj- som motpartsnivå utifrån sannolikheten för obestånd, vilket härrör från bedömningen av motpart, i syfte att säkerställa att Holmias övergripande kreditprofil och specifika områden hanteras och styrs inom riskaptiten.

Finansiella tillgångar klassificeras enligt Holmias standarder. "AAA" är högsta möjliga betyg. Kreditvärdiga finansiella tillgångar klassificeras inom betygsintervallen "AAA" till "BBB". För investeringar i tillgångar införs restriktioner för var och en av Holmias förvaltare i relation till nivån för exponering mot olika betygs kategorier, vilket innefattar värdepapper utan kreditbetyg.

Holmia är ansvarigt för att bedöma och övervaka kreditvärdigheten hos sina motparter (t.ex. försäkringstagare, mäklare och tredjepartsleverantörer). Kreditrisken för återförsäkrande motpart sätts av återförsäkringsfunktionen.

C.3.3 Materiella risker

Holmia exponeras främst för följande typer av kreditrisk:

- **Motpartsrisk:** definieras som risken att en motpart inte fullgör sina åtaganden och/eller underlåter att göra detta inom avtalad tid. Detta omfattar alla typer av motparter, såsom agenter, mäklare, återförsäkrare och andra tredje parter.
- **Kreditkoncentrationsrisk:** definieras som ojämn fördelning av exponering för motparter, kreditkoncentration gentemot enskild aktör eller besläktad enhet och/eller tjänstesektorer och/eller geografiska regioner.
- **Kreditnedgraderingsrisk:** definieras som förlust eller vinst på grund av förändring av en investerings kreditbetyg, institutbetyg och/eller en analytikers ställningstagande vad gäller köp, sälj, eller fortsatt innehav.
- **Kreditspridningsrisk:** definieras som avkastningsspridningen mellan statsobligationer och/eller icke-statliga obligationer som är identiska i alla avseenden utom vad gäller kvaliteten på det kreditbetyg som avser värdepapprets motpart.

Verksamheten måste inrätta lämpliga processer för att identifiera den utestående skulden och löptiden av denna skuld.

Verksamheten är skyldig att implementera processer och rutiner för att driva in den utestående skulden på ett sätt som överensstämmer med de kreditvillkor som avses.

I de fall då indrivningen är försenad eller inte är möjlig åligger det varje verksamhet att registrera en avsättning eller avskrivning av skulden.

C.3.3.1 Kreditriskhantering för återförsäkring

Kreditrisk avseende återförsäkring definieras som den kreditrisk som uppkommer vid köp av alla återförsäkringsavtal och fakultativa återförsäkringar via försäkringstecknare i enlighet med deras respektive licenser.

C.3.3.2 Kreditrisker från investeringar i tillgångar, kreditnedgraderingar och kreditspridningsrisk

Kreditrisk från investeringar i tillgångar definieras som icke uppfyllda avtalsreglerade betalningsförpliktelser gällande investeringar i tillgångar, samt negativa förändringar i kreditvärdighet avseende investerade tillgångar, vilket innefattar exponeringar för emittenter eller motparter för obligationer, aktier, insättningar och derivatinstrument etc. Kreditrisk från investeringar i tillgångar uppstår i alla investeringsportföljer i hela Holmia. Kreditnedgradering definieras som förlust eller vinst på grund av en förändring av en investerings kreditbetyg, institutbetyg och/eller en analytikers ställningstagande vad gäller köpa, sälja, eller fortsatt innehav. Riskspridning definieras som den risk som uppstår till följd av negativa prisrörelser i en för marknaden relevant sektor som t.ex. beror på förändringar i marknads uppfattning av branschsektorn.

C.3.3.3 Kreditrisk som härrör från försäkringsverksamhet

Försäkringsverksamhetens kreditrisk definieras som den kreditrisk som uppstår vid bedrivandet av daglig försäkringsverksamhet.

Försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogationsåterkrav, vilka härrör från skadeavdelningens verksamhet och är en reducering av försäkringsrisk, omfattas av försäkringsriskpolicyn.

C.3.4 Tillämpning av försiktighetsprincipen

Se avsnitt C.2.4 för tillämpningen av försiktighetsprincipen på kreditrisk som uppkommer genom investeringar. Försiktighetsprincipen är inte tillämplig för kreditrisk i förhållande till återförsäkring och försäkringsverksamhet.

C.3.5 Koncentrationer av väsentliga risker

Koncentrationer av väsentliga risker framgår nedan:

Holmia exponeras för följande typer av riskkoncentrationer:

- Återförsäkringsmotparter
- Investeringsmotparter

C. 3.5.1 Återförsäkringsmotparter

Återförsäkringskommittén övervakar förvaltningen av den kreditrisk som uppstår när en återförsäkrare underlåter att betala sin skuld till Holmia. Bolagsstandarder är upprättade så att återförsäkrare som har en rating gällande finansiell styrka på mindre än "A-" enligt "Standard & Poor's", eller jämförbar rating, avlägsnas från Holmias auktoriserade lista över godkända återförsäkrare, såvida inte Holmias interna granskning upptäcker anmärkningsvärda omständigheter till förmån för återförsäkraren. Säkerhet tas, i förekommande fall, för att reducera exponeringen till acceptabla nivåer.

Holmia övervakar sin sammanlagda exponering per återförsäkringsbolag mot förutbestämda gränser, i enlighet med den metod som fastställts av styrelsen.

C.3.5.2. Investeringskreditrisk

Se avsnitt C.2.5. för väsentliga investeringsrisker.

C.3.5.3 Garantier utanför balansräkningen

Holmia är inte exponerat för garantier utanför balansräkningen.

C.3.6 Riskreducering

Holmia tillämpar följande riskreduceringsmetoder och övervakningsförfaranden för att hantera olika typer av kreditrisk:

C.3.6.1 Kreditriskhantering för återförsäkring

Reduceringstekniker

- Godkända återförsäkringsmotparter – styrelsen godkänner återförsäkringsmotparter baserat på rekommendation av återförsäkringsfunktionen, vilket stöds av RSA-gruppens återförsäkringsprocess för bedömning och godkännande av alla återförsäkringsmotparter
- Godkända återförsäkringsmotparter uppfyller bolagsstandard – företagsbesiktning utförs, Holmia övervakar och upprätthåller de godkända listorna som avser återförsäkringsmotparter som en del av en löpande riskbedömning av återförsäkringsmotparter. I de fall där värden för motpartsrisk avseende återförsäkring blir för påtagliga eller överskrider måste riskresponsåtgärder vidtas och rapporteras till styrelsen
- Lämpliga värden – Holmia har fastställt mätvärden som är lämpliga för kvantifiering av motpartsrisk avseende återförsäkring
- Kontraktet upprättas – innan ett återförsäkringsavtal ingås måste Holmia säkerställa och dokumentera att det har följt alla krav i enlighet med återförsäkringspolicyn.

- Riskreduceringsmetoder – där riskreduceringsmetoder, exempelvis tagandet av säkerheter, används vara välförstådda av lämpliga processer och procedurer.

C.3.6.2 Kreditriskhantering för investering

Reduceringstekniker

- Holmia bibehåller en portfölj med låg risk och hög kvalitet, med exponering koncentrerad till obligationer och kontanter.
- Kreditriskexponeringen minskas med hjälp av portföljens högkvalitativa karaktär bestående av 100 % i värdepapper med betyg "AA" eller högre, och obefintliga investeringar i tillgångar som har lägre kreditvärdighet. Begränsningar sätts på högsta sammanlagda exponering utifrån kreditbetyg för att säkerställa att den höga kvaliteten på investeringarna upprätthålls.
- Kreditrisk baserad på enstaka motpart reduceras genom exponeringsgränser mot statsobligationer, samt limiter mot enskilda motparter som återspeglar ett antal kriterier, vilket inbegriper motparternas kreditvärdighet och bransch.

Övervakningsprocess

Holmia granskar investeringsexponeringen mot limiter som delegerats av styrelsen och rapporterar detta löpande till investeringskommittén och RSA-gruppen. Externa fondförvaltare övervakar separat de investeringsexponeringar mot limiter som angetts inom deras avtal för investeringsförvaltning. Dessa limiter överensstämmer med limiter som delegerats av styrelsen.

C.3.6.3 Kreditriskhantering för investering

Aktiviteter nedan utförs av Holmia genom dess outsourcingleverantör (Trygg-Hansa).

Reduceringstekniker

- Ansvariga för att identifiera, tillgängliggöra, upprätthålla, övervaka och rapportera om försäkringsverksamhetens kreditrisksexponering.
- Skuldavstämning – utestående balanser från huvudboken måste vara godkända för att supportera dokumentation och försenade betalningar ska minimeras
- Komplettering av aktiviteter med skälig aktsamhet – Konfirmerar materialets fakta om motparten genom att granska ett flertal element såsom årlig och kvartalsvis finansiell information för de senaste tre åren, finansiell plan, kapitalstruktur, lista på de tio bästa leverantörerna och historik över de senaste två räkenskapsåren (inklusive innevarande år räknat från årets början)
- Kreditperioder är satta för varje motpart – Satt kreditrisk ordinerad av RSA-koncernen i enlighet med karaktären och kredit stående för varje motpart. Dessa kriterier och den acceptabla kreditperioden är dokumenterade i Holmias Kreditriskpolicy.

Övervakningsprocess

Följande aktiviteter utförs på kvartalsbasis:

- Uppföljning av förfallna fordringar och andra balansposter
- Uppdelning och analys av fordringar
- Åldersanalys av fordringar (Budget mot utfall)
- Analys av större kreditkoncentrationer per motpart, motpartsgrupp eller sammanlänkade motparter
- Ta fram rapport över osäkra fordringar innehållandes information om exponering och uppskattad återhämtning per motpart.

C.3.7 Riskkänslighet

Se avsnitt C.7 för mer information om stress- och scenariotestning för alla kategorier där väsentliga risker är involverade.

C.4 Likviditetsrisk

C.4.1 Inledning

Likviditetsrisk avser risken för förlust för Holmia till följd av att tillgångar inte finns tillgängliga i en form som omedelbart kan omvandlas till kontanter, eller säkrandet av sådana tillgångar till mycket höga kostnader (exempelvis genom lån eller övertrasseringsarrangemang) och därmed förknippade konsekvenser av att inte fullgöra sina åtaganden i tid.

C.4.2 Åtgärder som vidtas för att bedöma risk

Holmia delar upp likviditetsrisk i två underkategorier:

- Finansiell likviditetsrisk: risken att Holmia inte kan avveckla tillgångar, trygga finansieringen och/eller ha beredskap för finansiering, och/eller överdrivna och/eller oöverkomliga klausuler i sådan finansiering och/eller beredskap för finansiering, och/eller indragande och/eller reducering av finansieringsmöjligheter.
- Intradagslikviditetsrisk: risken för att likviditetskrav ökar under loppet av en arbetsdag på grund av betalningsförseningar som rör intäkter och/eller problem i bank- eller andra betalningssystem.

Lämpliga övervakningsprocesser tillämpas för att bedöma alla ovan nämnda situationer, inklusive:

- skapandet och bibehållandet av kortsiktiga kassaflödesprognoser
- användning av resultatnyckeltal för likviditet för att mäta andelen tillgångar som kan likvideras inom en period av 20 arbetsdagar.

C.4.3 Väsentliga risker

Holmia anser att det för närvarande inte finns några väsentliga likviditetsrisker.

Det har inte förekommit några väsentliga förändringar under rapporteringsperioden.

C.4.4 Tillämpning av försiktighetsprincipen

Se avsnitt C.2.4 för information om försiktighetsprincipen.

C.4.5 Koncentrationer av väsentliga risker

Holmia har en stark och likvid portfölj med kontanter och investeringstillgångar som övervakas efter typ och varaktighet i syfte att matcha Holmias förpliktelser.

C.4.6 Riskreducering

Holmia minimerar risker genom att driva en investeringsstrategi med hög kvalitet och låg risk, som motsvarar en relativt kort duration.

Holmia följer en likviditetspolicy (om att minst 70 % av investeringstillgångar skall förvaras i kontanter, likvida instrument, ograverade "AAA"-värderade obligationer och lämpliga inhemska statsobligationer) som säkerställer att tillräckligt med likvida medel alltid upprätthålls så att skulder kan infrias när de förfaller.

Holmia framställer ett flertal kassaflödesprognoser, med allt från kortsiktiga, operativa planer till 3-årsprognoser, i samband med Holmias huvudsakliga planeringsprocesser.

C.4.7 Förväntad vinst i framtida premier

De förväntade vinsterna i framtida premier ("EPIFP") har beräknats som det aktuella värdet av framtida kassaflöden avseende premier som gäller befintliga avtal som beräknas betalas in i framtiden. EPIFP har beräknats för varje homogen riskgrupp – förlustbringande försäkringsavtal har endast kvittats mot vinstdrivande försäkringsavtal inom samma homogena riskgrupp. Vid värderingstidpunkten var EPIFP TSEK 4,567.

C.4.8 Riskkänslighet

Se avsnitt C.7 för mer information om stress- och scenariotestning för alla kategorier där väsentliga risker är involverade.

Holmia betraktar för närvarande inte likviditetsrisk som en väsentlig risk. Detta beslut ses över regelbundet.

C.5 Operativ risk

C.5.1 Inledning

Operativa risker definieras som risken för förlust till följd av otillräckliga eller misslyckade interna processer, personer och system, eller på grund av externa händelser. Operativa risker är förbundna med Holmias verksamhet och finns i alla bolag. Holmias operationella risker är högt korrelerad med outsourcing partners förmåga att operera. Därför har nyckelriskindikatorerna satts till att mäta och övervaka Holmias riskkapit mot outsourcingpartnern. Potentiella incidenter, överträdelse och risker utanför riskkapiten rapporteras till VD och konsekvent till styrningen av funktionen för regelefterlevnad och riskfunktionen.

C.5.2 Åtgärder som används för att bedöma risker

Operativ risk finns i nästan alla aspekter av verksamheten inom Holmia, och en effektiv hantering av operativ risk spelar en viktig roll för att Holmia ska kunna uppfylla sina strategiska mål.

Riskhanteringspolicyn svarar för både de principiella kraven för identifiering, mätning, förvaltning, övervakning och rapportering av operativa risker, såväl som för att upprätta de processer och rutiner som krävs för ett fungerande riskhanteringssystem. Riskhanteringssystemet anger Holmias sätt att minimera och/eller att förebygga risken för materiell förlust, ryktesförlust eller ansvar till följd av underlåtenhet att följa riskkrav, med särskilt fokus på operativa risker.

För att underlätta identifiering och kontroll delar verksamheten upp operativ risk i fyra underkategorier:

- Processrelaterad risk: risken för direkta eller indirekta förluster till följd av otillräckliga eller misslyckade interna processer.
- Systemrisk: risken för direkta eller indirekta förluster till följd av otillräcklig eller misslyckad infrastruktur i organisationen, vilket innefattar nätverk, hårdvara, programvara, kommunikation och respektive gränssnitt.
- Mänskliga riskfaktorer: risken för direkta eller indirekta förluster till följd av medarbetares och/eller verksamhetsledningens avsiktliga eller oavsiktliga åtgärder, eller till följd av deras passivitet.
- Extern risk: risken för direkta eller indirekta förluster till följd av händelser som ligger utanför verksamhetens kontroll, eller till följd av händelser som påverkar en extern relation.

Verksamheten, med stöd av riskfunktionen, ser till att nya risker identifieras, vilket kan innefatta risker som uppkommit till följd av förändringar i affärsstrategin, och att dessa återges på ett korrekt sätt i deras respektive poängkort avseende riskprofiler och riskkapit.

Ett antal informationskällor bör användas för att stödja identifieringsprocesser. Dessa omfattar:

- kontrollbedömningar på grundval av testning, såsom validering och kvalitetssäkringsaktiviteter
- viktiga riskindikatorer som ger stöd åt ramverket för riskkapit
- väsentliga verksamhetsförändringar, inklusive omvandlingsaktiviteter
- framväxande risk (emerging risk) bedömningar
- externa och interna incidenter, som stöds av grundorsaksanalyser där så bedöms vara lämpligt.

När väsentliga risker har identifierats måste verksamheten uppdatera sin riskprofil genom att innefatta nettorisken för reducering, dvs. den residuala risken (risken för att en händelse inträffar som skulle innebära en förlust givet befintliga åtgärder och andra reduceringsåtgärder) och registrera denna i en standardiserad matris för sannolikhet och konsekvens. Bedömningen av konsekvens görs med både kvantitativa finansiella mått och kvalitativa graderingar med hänsyn till potentiella konsekvenser som skulle kunna uppkomma i händelse av att risk uppstår. Sannolikhetsbedömningar löper från mycket hög (kommer sannolikt att inträffa) till mycket lågt (mindre än en gång på 200 år) och hänvisar till sannolikheten att ett scenario uppstår som skulle leda

till att dessa konsekvenser uppkommer. Bedömningar görs av 1:a linjens riskägare, med stöd (och prövningar) av riskfunktionen.

Verksamheten bedömer alla residuala risker för att avgöra om risken ligger inom riskaptiten, och om så inte är fallet, om det finns en plan med en ägare som minskar risken till en nivå inom riskaptitsgränsen inom en rimlig tidsram.

Riskprofiler, riskaptitindikatorer och i förekommande fall handlingsplaner, ses över och prövas av riskfunktionen och vid risk och kontrollkommittén.

En årlig kontroll jämför bedömningarna avseende operativa riskkapitalscenarier med de operativa riskerna som ingår i riskprofilerna för att säkerställa enhetligheten och fullständigheten av de risker som utvärderas och själva bedömningarna.

C.5.3 Materiella risker

Några exempel på väsentliga operativa risker som Holmia exponeras för är följande.

Risk	Beskrivning
Outsourcingpartner	Eftersom hela Holmias verksamhet är outsourcat är en materiell del av Holmias risk mot outsourcingpartnern. Leveranserna från outsourcingpartnern övervakas löpande av CEO och rapporteras kvartalsvis till styrelsen.
Ändring av transformationsprogram	Risken att strategiskt viktiga projekt hamnar efter implementeringsplanen med konsekvens innebärande ytterligare obudgeterade kostnader. Det blir ytterligare påfrestningar på verksamheten när anställda upptas i projekt som resulterar i eftersläpning av arbetsuppgifter, fördröjda leveranstider/svarstider, stress hos personalen och tryck på grund av ökad arbetsbelastning
Legal risk/bristande regelefterlevnad	Holmia gör en felaktig tolkning av lagstiftning, och/eller utesluter på felaktiga grunder avgörande villkor vilket leder till smärre sanktioner, ryktesförlust och/eller förändring avseende affärspraxis/-beslut. Holmia underlåter att följa ändringar i lagstiftning, lagar, direktiv från tillsynsmyndighet, marknadsdirektiv, bokföringsrutiner, beskattningskrav eller andra krav från berörda myndigheter inom föreskriven tid. Mottagande av mutor/incitament för att säkra affärsavtal/-tillfällen och agerande som kan anses vara konkurrenshämmande.
Olämplig försäkringsteckning	Underlåtenhet att utöva lämpliga nivåer av tillsyn gällande försäljningsmetoder som antas av individer eller närstående enheter med behörighet att företräda Holmia eller distribuera dess produkter och tjänster direkt på marknaden.
Förlust av materiella återförsäkringsbetalningar	Anställda misslyckas att korrekt verkställa återförsäkringskontrakt (treaty, verkställs inte alls eller tvistas om med återförsäkrare) resulterar i brister i täckningen för stora exponeringar och misslyckande för återbetalning i samband med stora förluster.
Stöld eller förvanskning av data	En extern part attackerar företagens datorsystem eller elektroniska system i syfte att utöva bedrägeri gentemot Holmia, begår stöld eller förvanskar data, orsakar systemhavari etc. Holmia förlorar eller offentliggör kundregister/personuppgifter till följd av personalens vårdslöshet eller förlust av mobila enheter.

Finansiell rapportering och räkenskapsfel	Otillräckliga finansiella processer som resulterar fel i den finansiella räkenskapen eller rapporteringen.
Regelöverträdelser	Regelöverträdelser eller fel som orsakar skada för kunder, klienter eller betydelsefulla affärspartner. Otillräckliga sanktionssystem, -processer eller misslyckade påföljdskontroller.
Verksamhetsavbrott	En katastrof som orsakar skada på eller störningar av verksamheten, dess tillgångar, allmänna funktioner och tredje part, vilket innefattar naturkatastrofer, krig, upplopp, terrorism, explosioner, vandalism, social oro, brand osv. Systemfel (programvara eller maskinvara) med följden att personal inte kan använda verksamhetskritiska system.
Hantering av tredje part	Underlåtenhet att hantera, övervaka och bedöma tredje parter, vilket omfattar outsourcingavtal, kan leda till dåliga resultat eller tjänsteproblem som påverkar kunden och leder till fel/överträdelser. I värsta fall kan detta leda till verksamhetsstörningar, sanktioner, ekonomiska förluster eller ryktesförlust.

C.5.4 Tillämpning av försiktighetsprincipen

Försiktighetsprincipen är inte tillämplig för operativa risker.

C.5.5 Koncentrationer av väsentliga risker

Trots att det finns så många beroendeförhållanden mellan operativa risker finns det inga koncentrationer av väsentliga risker.

C.5.6 Riskreducering

Verksamhetens strategi för riskhantering uppnås genom:

- en policy för riskhantering och policyer avseende verksamhetskontroll som underlag
- processer och rutiner för operativ risk
- begränsningar av riskaptit och/eller risk samt risktoleransnivåer.

En effektiv hantering av kontrollverktygen, kontrollvalidering och kvalitetssäkring enligt beskrivningen i riskhanteringspolicyn och övriga riktlinjer är av stor vikt för att reducera risken för överstyrning på alla nivåer, inklusive på ledningsnivå. Policys utvecklas för att skapa en enhetlig uppsättning regler i syfte att hålla riskerna inom riskaptiten.

Holmia hanterar risker löpande i linje med riskaptiten. Verksamheten bokför tydligt hanteringen och/eller reduceringen av riskexponeringen genom undvikande av risk, riskreducering, risköverföring eller riskacceptans. Där riskexponeringen bedöms vara oacceptabel i förhållande till riskaptit, måste åtgärder vidtas för att lindra och/eller hantera risken.

Vid hantering och/eller reducering av risk beaktas fyra områden.

- Undvikande av risker – definieras som icke-involvering i den verksamhet som ger upphov till riskexponeringen. Det kan till exempel vara en ändring i omfattningen av aktiviteter som ger upphov till riskexponeringen.
- Riskreducering – definieras som en minskning av sannolikheten och/eller konsekvensen av riskexponeringen. Detta skulle kunna uppnås genom att antingen:
 - implementera nya eller förbättra befintliga kontroller eller

- överföra affärsverksamheten till tredje part, exempelvis en uppdragsleverantör
- Risköverföring – definieras som förflyttningen av riskexponeringen mot annan part som är mer beredd att uthärda dess inverkan, till exempel genom ett försäkringsavtal. Risköverföring måste bedömas och jämföras med riskaptit, typen av risk, omfattningen av potentiell påverkan och/eller kostnader och undantag.
- Riskacceptans – definieras som ett avtal av Holmia i syfte att behålla och hantera riskexponeringen, exempelvis där ingen riskreducering finns att tillgå för att minska riskerna eller där kostnaderna för riskreducerande åtgärder bedöms vara för stora i förhållande till riskreduceringens fördelar

Verksamhetsgrupperna tar om nödvändigt fram handlingsplaner för att återföra riskerna till en nivå inom riskaptitsgränsen, och handlingsplanerna granskas och prövas. Handlingsplaner innefattar tilldelade ägare, åtgärder som ska följas och leveransdatum.

Verksamheten, med stöd av riskfunktionen, kommer att:

- granska de rapporter som läggs fram till verkställande direktören och överväga om någon av de rapporterade kontrollbristerna måste anses vara residual risk utanför riskaptitsgränsen för riskprofilerna som rapporteras till styrelsen.
- se över riskincidentrapporter för att utvärdera trender och upptäcka eventuella överträdelser av operativ riskaptit
- beakta konsekvenserna av väsentliga strategiska eller strukturella förändringar inom organisationen eller företagsklimatet på riskprofilerna
- ta hänsyn till konsekvenserna av framväxande risk (emerging risk) bedömningar, scenariotester eller andra djuplodande undersökningar av riskprofilerna.

Holmia hanterar och rapporterar operativa riskbedömningar i riskprofilen i syfte att styrka regelbunden övervakning och rapportering i förhållande till riskaptit. Riskrapportering ger som minst tillräcklig information för att:

- informera om riskexponering utifrån huvudrisker och kontrollindikatorer
- beskriva konsekvenserna av bland annat regelöverträdelser, icke-efterlevnad av policyer och granskningsåtgärder som förfallit
- övervaka handlingsplaner som innehåller förbättringar av kontrollmiljön
- identifiera systemiska operativa risker
- identifiera framväxande risker (emerging risks)
- övervaka och rapportera väsentliga operativa risker och tillbud.

C.5.7 Riskkänslighet

Se avsnitt C.7 för mer information om stress- och scenariotestning för alla kategorier där väsentliga risker är involverade.

C.6 Övriga materiella risker

Holmia är inte exponerat för några andra väsentliga risker.

C.7 Övrig information

Stress- och scenariotestning

En gång om året utför Holmia enligt överenskommelse med ledningen en övning för stress- och scenariotestning i syfte att beräkna påverkan på sin kapitalbas baserat på flera scenarier, inklusive en omvänd stresstest. Övningen leds av riskfunktionen med synpunkter från andra funktioner.

De aktiviteter som avser stress- och scenariotestning täcker alla väsentliga riskklasser för vilka Holmia exponeras, med syftet att utvärdera Holmias sårbarhet för exceptionella men sannolika händelser. Det utgör en möjlighet att visa att det finns välfungerande processer för stabil riskhantering, vilka gör det möjligt för Holmia att prestera under lindriga och extrema påfrestningar utifrån gällande bestämmelser.

Scenarierna och den process som skall följas för att kvantifiera deras effekter granskas och godkänns av ledningen tillsammans med möjliga riskreducerande åtgärder. Vidare kommer resultatet av övningen att rapporteras till styrelsen.

Huvudscenarierna som undersöktes under 2017 var relaterade till naturkatastrofer som leder till förluster i människoliv, ett svenskt införande av försäkringsskatt och ett pandemi scenario. Inga scenarier medförde en underskridande av SCR, med undantag för det omvända stresstestet.

D. Värdering för solvensändamål

Den här delen av rapporten anger värdet av tillgångarna, de försäkringstekniska avsättningar och övriga skulder i Holmia. Tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och övriga skulder delas vidare upp i väsentliga klasser och affärsområden enligt de krav som fastställts av Solvens II. Två uppsättningar värden presenteras:

- Siffror som upprättas i enlighet med regelverket och riktlinjerna för Solvens II.
- Siffror som upprättas i enlighet med den redovisningsstandard som används för Holmias lagstadgade finansiella rapporter.

En beskrivning av skillnaderna mellan värderingsmetoder och antaganden för Solvens II och grunden för de lagstadgade räkenskaper ges också nedan.

Avsnitt D.4 innehåller detaljerna om tillgångar och skulder som har värderats med alternativa värderingsmetoder i enlighet med artikel 10 (5) av Solvens II-förordningen (Solvency II Delegated Regulation 2015/35).

Tillgångar	Lagstadgade räkenskaper	Omklassificering	Värderingsjustering SII	Solvens II
	KSEK	KSEK	KSEK	KSEK
Placeringstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)	472 112	5 460	-	477 572
<i>Obligationer</i>	472 112	5 460	-	477 752
<i>Statsobligationer</i>	153 174	1 093	-	154 267
<i>Företagsobligationer</i>	318 938	4 367	-	323 305
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från	300	-	(1 600)	(1 300)
<i>Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive Sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal</i>	300	-	(1 600)	(1 300)
<i>Liv exklusive hälsa och indexreglerade samt fondförsäkringar</i>	300	-	(1 600)	(1 300)
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	366	-	-	366
Kontanter och andra likvida medel	54 741	-	-	54 741
Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans	9 450	(5 460)	-	3 990
Summa tillgångar	536 970	-	(1 600)	535 370
Skulder				
Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	97 680	-	(36 699)	60 981
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive sjukförsäkring samt indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	97 680	-	(36 699)	60 981
Uppskjutna skatteskulder	-	-	7 721	7 721
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	11 079	-	-	11 079
Summa skulder	108 759	-	(28 978)	79 781
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	428 211	-	27 378	455 589

D.1 Tillgångar

Den här sektionen av rapporten anger värdet av tillgångar (D.1), Försäkringstekniska avsättningar (D.2) och övriga skulder (D.3) för Holmia. Tillgångar, Försäkringstekniska avsättningar och övriga skulder är nedbrutna på materiella klasser och de försäkringsklasser som krävs enligt Solvens II-regelverket. Två olika uppställningar är presenterade:

- Värderna framtagna i enlighet med Solvens II-regelverket och dess riktlinjer
- Värderna framtagna i enlighet med de redovisningsprinciper som gäller för Holmias lagstadgade räkenskaper

En beskrivning av de skillnader som finns mellan Solvens II-värderingsmetodik och dess antaganden samt de lagstadgade räkenskaperna är inkluderat.

D.1.1 Värdering av tillgångar

Holmias tillgångar värderas i enlighet med FFFS 2015:12, (som baseras på artikel 75 i Solvens II-direktivet och relaterade artiklar i Solvens II-förordningen (EU) 2015/35 och EIOPA:s riktlinjer om värdering av tillgångar och skulder) gällande värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar.

Följande avsnitt beskriver, för varje viktig tillgångsklass, den beräkningsgrund, de metoder och huvudsakliga antaganden som använts vid värderingen av dessa tillgångar för Solvens II-ändamål, och en förklaring av eventuella betydande skillnader mellan beräkningsgrund, metoder och huvudsakliga antaganden som använts för att värdera dessa i de finansiella rapporterna.

Värderingsmetoderna och antaganden för tillgångar återfinns nedan.

Översikt

Solvens II-regelverket kräver att tillgångar och skulder värderas utifrån en grund som återspeglar deras verkliga värde med undantag för skulder som inte skall justeras för att ta hänsyn till förändringar gällande en försäkringsgivares egen kreditstatus.

Holmias finansiella information upprättas enligt de redovisnings- och värderingsprinciper som beskrivs i Lagen om årsredovisning i försäkringsföretag (ÅRFL) samt i enlighet med Finansinspektionens forskrifter och allmänna råd FFFS 2015:12 med tilläggsförfattningar. Vidare tillämpas Rådet för finansiell rapporterings rekommendation RFR 2. Holmia tillämpar så kallad lagbegränsad IFRS och med detta avses internationella redovisningsstandarder (International Financial Reporting Standards) så som de har antagits med de begränsningar som följer av RFR 2 och FFFS 2015:12 med tilläggsförfattningar. Detta innebär att samtliga av EU godkända IFRS och uttalanden tillämpas så långt det är möjligt inom ramen för svensk lag och med hänsyn till sambandet mellan redovisning och beskattning.

Värderingen av andra tillgångar och skulder för Solvens II-ändamål tar utgångspunkt i värdena från de finansiella rapporterna och justerar dessa för specifika skillnader i värdering mellan Solvens II- och svenska redovisningsprinciper. De justeringar som har gjorts delas in i två övergripande grupper:

- Omklassificering av balansposter enligt svenska redovisningsprinciper till lämpliga Solvens II-poster.
- Omvärderingsjusteringar för områden där värderingsmetoder som följer svenska redovisningsprinciper inte anses vara förenliga med kraven enligt Solvens II-regelverket.

Mer information kring de redovisningsprinciper som tillämpats i syfte att förbereda räkenskaper finns i avsnittet för redovisningsprinciper i Holmias årsredovisning.

Förkortning	Betydelse
DF	Kommissionens Delegerade Förordning, dvs. Solvens II-förordning (EU) 2015/35
Dir	Europaparlamentets och rådets Direktiv, dvs Solvens II-direktivet (2009/138/EG)

QRT LOG	Vägledning utifrån Solvens II ITS gällande rapportering – Kommissionens genförandeförordning 2015/2450 om fastställande av tekniska genomförandestandarder med avseende på blanketter för inlämning av uppgifter till tillsynsmyndigheterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG
GL Valuation	EIOPA-BoS-15/113 SE – Riktlinjer för redovisning och värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder

Solvens II – Vägledning	Solvens II – Referens	Värderingsmetoder och antaganden
<p>Försäkringsbolag bör ta upp och värdesätta uppskjutna skattebelopp i förhållande till samtliga tillgångar och skulder som redovisas för solvens- eller skattemässiga syften.</p> <p>Uppskjutna skattebelopp (annat än i fråga om överföring av utnyttjade skatteavdrag och underskottsavdrag) ska bestämmas med hänsyn till Solvens II-balansräkningen.</p> <p>Enbart ett positivt värde ska tillskrivas uppskjutna skattefordringar där det är sannolikt att framtida skattepliktiga överskott kommer att leda till att uppskjuten skattefordran realiserar. Denna bedömning bör ta hänsyn till alla tidsfrister som gäller för överföring av underskottsavdrag eller krediter.</p> <p>EIOPA:s slutrapport om riktlinjer för redovisning och värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar anger att värderingsprinciperna i IAS 12 (såsom tillämpade för den temporära skillnaden mellan Solvens II-värden och skattemässiga värden) är förenliga med Solvens II-regelverkets krav. Ett resultat av detta, i enlighet med IAS 12, är att uppskjutna skattebelopp inte ska diskonteras.</p>	<p>DF Art. 15</p> <p>Huvudbokens värden (slutgiltig rapport) - Tabell</p>	<p>Värderingsmetoder och antaganden för uppskjuten skatt är identiska enligt svenska redovisningsprinciper och Solvens II. Uppskjuten skatt tillhandahålls fullt ut med hjälp av ansvarsmetoden för temporära skillnader som uppkommer mellan skattebaser som avser tillgångar och skulder och redovisat värde på Solvens II-balansräkningen.</p> <p>Om den uppskjutna skatten uppstår från första redovisningen av en tillgång eller skuld i en transaktion som inte är ett företagsförvärv och som, vid tidpunkten för transaktionen, inte påverkar vare sig redovisad eller skattepliktig vinst eller förlust, kommer denna inte att redovisas i balansräkningen som följer svenska redovisningsprinciper och redovisas således inte i Solvens II-balansräkningen.</p> <p>Uppskjuten skatt fastställs utifrån skattesatser (och lagar) som har beslutats eller aviserats per rapportperiodens slut och som förväntas gälla när den uppskjutna skattefordran realiserar eller den uppskjutna skatteskulden regleras.</p> <p>Uppskjutna skattefordringar redovisas i den utsträckning det är sannolikt att framtida skattepliktiga överskott kommer att finnas, mot vilka underskottsavdrag och temporära skillnader kan utnyttjas.</p> <p>Vid utarbetandet av Solvens II-balansräkningen finns ett antal justeringar som ska överföras från svenska redovisningsprinciper till en värderingsbas enligt Solvens II. Dessa justeringar beaktas (med undantag för uppskjutna skattefordringar avseende överförda krediter och förluster) vid bedömningen av temporära skillnader från vilka de uppskjutna skatterna härrör. De viktigaste värderingsjusteringarna som påverkar uppskattad uppskjuten skatt för Solvens II-ändamål är följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> • eliminering av goodwill och immateriella tillgångar

- justeringar av värderingen av försäkringstekniska avsättningar
- Redovisning av eventualförpliktelser
- omvärdering av anläggningstillgångar (för eget bruk).

Se avsnitt D.1.2 för mer information om uppskjuten skatt.

Finansiella tillgångar

Solvens II – Vägledning	Solvens II – Referens	Värderingsmetoder och antaganden
<p>Finansiella tillgångar ska inte värderas till anskaffningsvärde eller upplupet anskaffningsvärde.</p> <p>EIOPA:s slutliga riktlinjer för redovisning och värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar indikerar att alla finansiella tillgångar ska värderas till verkligt värde. Medan återvinningsbara återförsäkringar avseende oreglerade skador omfattas av reglerna om försäkringstekniska avsättningar (se nästa avsnitt), så ska betalningar avseende reglerade skador inte värderas enligt dessa principer utan bör behandlas som finansiella tillgångar. Endast framtida premier som förfaller till betalning efter värderingstidpunkten omfattas av reglerna om försäkringstekniska avsättningar, av vilket följer att potentiella premieskulder som förfaller till betalning ska behandlas som finansiella tillgångar, även om EIOPA tidigare har uppgivit att risken för utebliven betalning från försäkringstagaren kan ignoreras om detta leder till ett avstående från försäkringsskyddet.</p>	<p>DF Art. 10</p> <p>DF Art 16</p> <p>Balansräkning QRT LOG (S.02.01)</p>	<p>Finansiella tillgångar värderas till verkligt värde under såväl svenska redovisningsprinciper som för Solvens II-balansräkningen. De metoder och antaganden som används av Holmia i uppskattningen av de finansiella tillgångarnas verkliga värde är:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obligationer: verkligt värde baseras i allmänhet på noterade marknadspriser. Om marknadspriserna inte finns tillgängliga ska verkliga värden uppskattas med hjälp av värden som erhålls från noterade marknadspriser för jämförbara värdepapper, eller via uppskattning genom diskontering av förväntade framtida kassaflöden som använder en aktuell marknadsränta som gäller för avkastningen, kreditvärdigheten och investeringens mognadsgrad. För Solvens II-redovisning läggs upplupen ränta till de relevanta instrumenten och omklassificeras till de olika kategorierna tillhörande Solvens II-balansräkningen. • Aktierelaterade värdepapper: verkligt värde baseras på noterade marknadspriser. För Solvens II-redovisning gäller att aktierelaterade värdepapper omklassificeras till de olika kategorierna tillhörande Solvens II-balansräkningen. • Derivat: verkligt värde baseras i allmänhet på noterade marknadspriser. Positiva värden redovisas som tillgångar och negativa värden redovisas som skulder i Solvens II-balansräkningen. • System för kollektiva investeringar: noterade marknadspriser används där dessa finns tillgängliga, annars värderas fonder genom att använda data från tredjepartsadministratörer eller, i fråga om lånefonder, fondförvaltdata. Alla fonder granskas regelbundet med avseende på tecken på underliggande

Solvens II – Vägledning	Solvens II – Referens	Värderingsmetoder och antaganden
		<p>nedskrivningsbehov. Alla värden anses därför vara i paritet med verkliga värden.</p> <ul style="list-style-type: none"> Likvida medel och depositioner, lån, fordringar och andra tillgångar: redovisade värden motsvarar i princip verkliga värden eftersom det i allmänhet rör sig om kortsiktiga poster. För Solvens II-rapportering, med undantag för kassabehållning/kontanter, läggs upplupen ränta till de relevanta instrumenten och fordringar omklassificeras till de olika kategorierna i enlighet med Solvens II-definitionerna. När det gäller förskottslikvider går principen ut på att ta utgångspunkt i balansräkningen enligt svenska redovisningsprinciper för att sedan justera för alla förbetalda kostnader som inte kan omvandlas till likvida medel. Premiefordringar och återvunna belopp som förfaller till betalning efter balansdagen omklassificeras från fordringar till försäkringstekniska avsättningar. Se avsnitt D.2. <p><u>Återförsäkringsfordringar</u> Underkategorierna i Solvens II-balansräkningen avseende återförsäkrars andel av försäkringstekniska avsättningar speglar bruttobeloppen, och samma mappning av Solvens II-affärsområden ska användas. Se Avsnitt D.2 för mer detaljer.</p>

D.1.2 Analys av uppskjuten skatt

En analys av uppskjuten skatt framgår nedan:

Uppskjuten skatt	Tillgång	Skuld
	KSEK	KSEK
Uppskjutna skatter per den 31 december 2017 enligt Solvens II	44	7 765

Här följer de viktigaste redovisade uppskjutna skattefordringarna och skatteskulderna i Holmia:

	TSEK
Avsättningar och andra temporära skillnader	44
Försäkringstekniska avsättningar	(7 765)
Nettosaldo för uppskjuten skatt per den 31 december 2017 enligt Solvens II	(7 721)

Den uppskjutna skatten i Sverige baseras per 31 december 2017 på en skattesats om 22 %.

Vid slutlig beräkning av bolagets uppskjutna skatt hänförlig till Solvens II görs en avstämning som går från den skatt som redovisats i de lagstadgade räkenskaperna till den uppskjutna skatt som redovisas i Solvens II-balansräkningen. Om dessa justeringar ger upphov till temporära skillnader redovisas en uppskjuten skattefordran eller skatteskuld i enlighet med dessa principer. Holmia redovisade ingen uppskjuten skatt i årsredovisningen för räkenskapsåret som slutade 31 december 2017.

D.1.3 Beräkningstekniker, risker och osäkerheter avseende tillgångar och skulder

Utarbetandet av Solvens II-balansräkningen kräver att Holmia utövar sitt professionella omdöme vad användningen av estimat och antaganden inom ett antal viktiga områden. De viktigaste av dessa är följande:

Redovisning och värdering av uppskjutna skattefordringar

Uppskjutna skattefordringar har redovisats på grundval av att framtida skattepliktiga överskott kommer att finnas mot vilka dessa uppskjutna skattefordringar kan utnyttjas. Bevisen för framtida skattepliktiga överskott är en prognos som överensstämmer med den treåriga verksamhetsplanen som utarbetats av bolaget vilka är föremål för intern granskning och utmanas av seniora ledare och av styrelsen. I tillämpliga fall innehåller prognosen extrapolering av verksamhetsplanen med antaganden som är förenliga med de som används i planen.

Finansiella tillgångar och skulder

Verkligt värde nyttjas i syfte att värdera ett antal tillgångar och motsvarar marknadsvärdet vid rapporteringstillfället.

Likvida medel, lån och fordringar

Redovisade värden för kontanter, lån och fordringar, bolagscertifikat, övriga tillgångar, skulder och upplupna kostnader anses motsvara verkliga värden baserat på att dessa är kortfristiga tillgångar.

D.2 Information om försäkringstekniska avsättningar

D.2.1 Värdering och jämförelse mellan svenska redovisningsprinciper och Solvens II

I tabellen nedan presenteras värdet på de försäkringstekniska avsättningarna (FTA) uppdelat på bästa skattning och riskmarginal. Holmia Livs produkter är ettåriga riskprodukter. Reservavsättningarna domineras av avsättningar av premiereserv för ej intjänad premie. För dessa avsättningar tar Solvens II-reserverna full hänsyn till den förväntade framtida vinsten vilket minskar reservnivån. Enligt de svenska redovisningsregelverken räknas reserven för ej intjänad premie enligt en pro rata allokering och genom det tas det där inte någon hänsyn till framtida vinst.

	FTA KSEK
Försäkringstekniska avsättningar enligt bolagets Årsredovisning per 2017-12-31	97 680
Försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II per 2017-12-31	60 981
Varav Bästa skattning	47 595
Varav Riskmarginal	13 385
Skillnad	36 699

D.2.2 Grundläggande principer för beräkning FTA

Enligt Solvens II består de tekniska avsättningarna av följande:

$$\text{Avsättningar för oreglerade skador} + \text{premieavsättningar} + \text{riskmarginal}$$

Avsättning för oreglerade skador är den diskonterade bästa skattningen av alla framtida kassaflöden (skadeersättningar, kostnader och framtida premier) som avser skador inträffade före värderingsdatum.

Premieavsättningen är den diskonterade bästa skattningen av alla framtida kassaflöden (skadeersättningar, kostnader och framtida premie) relaterade till framtida riskexponering som uppstår från tecknade försäkringsavtal vid värderingstidpunkten.

Riskmarginal beräknas enligt Solvens II-direktivet som kostnaden för det kapital som krävs för att hålla framtida solvenskapitalkrav (SCR) under den period som bolaget fullföljer sina åtaganden i form av skadebetalningar.

Bästa skattningen är beräknad separat för brutto och för återförsäkrares andel, för premieavsättning respektive avsättning för oreglerade skador. Riskmarginalen är beräknad endast netto d.v.s. efter återförsäkring.

D.2.2.1 Beräkningsgrunder, metoder och antaganden som används för värdering

Avsättning för oreglerade skador består till största delen av IBNR, individuella skadereserver, skaderegleringsreserv men även relaterade kostnader, återförsäkringskostnader och återhämtningar för de redan inträffade skadorna.

IBNR är avsättning för de inträffade skador som är okända för bolaget men täcker även osäkerheten i de redan rapporterade skadorna. Avsättningen skattas med vedertagna aktuariella metoder såsom "Chain-Ladder" och "Bornhuetter-Fergusson". Det mest väsentliga antagandet som ligger till grund för dessa metoder är att historiska utfall kan användas för beräkning av framtida skadekostnader.

Individuella skadereserver är de reserver som skadehandläggarna sätter för de inrapporterade skadorna. Denna reserv är lika med försäkringsbeloppet på grund av produkternas utformning.

Skaderegleringsreserv avser framtida kostnader att handlägga och reglera de redan inträffade skadorna.

Premieavsättningarna innehåller estimerade kostnader kopplade till framtida skador och relaterade kostnader för ej intjänade premier och affärer som Holmia ensidigt har förbundit sig till på bästa skattningsbasis, justerade för effekter kopplade till uppsägning och framtida premier till dessa. Kassaflödena omfattar även kostnader för administration av försäkringsavtal.

Alla kostnader som uppkommer genom drift av den befintliga verksamheten, inklusive en andel av relevanta omkostnader, beaktas. Denna andel bedöms på grundval av att Holmia fortsätter att teckna nya avtal. Kostnadsavsättningar innefattar poster som investeringskostnader, vilka inte skulle omfattas av de svenska redovisningsprinciperna.

Kassaflöden för framtida skadebetalningar beräknas utifrån hur historiska betalningar har realiserats, med separata explicita kassaflöden för brutto- och nettovärden, d.v.s. efter återförsäkring.

Alla kassaflöden diskonteras med en av EIOPA månatligen publicerad räntekurva.

Riskmarginal beräknas enligt Solvens II-direktivet som nuvärdet av kostnaden för det kapital som krävs för att hålla framtida solvenskapitalkrav (SCR) under den period som bolaget fullföljer sina åtaganden i form av skadebetalningar. Riskmarginalen motsvarar kostnaden som ett annat försäkringsbolag skulle kräva för att överta beståndet och med detta risken för att fullfölja åtagandet till försäkringstagare.

D.2.2.2 Betydande förenklade metoder

Vid beräkningen av premieavsättningar, enligt Solvens II ska alla tecknade försäkringskontrakt ingå i beräkningen, oavsett om dessa avtal har börjat gälla eller ej. Denna beräkning inkluderar framtida premier och skador för försäkringskontrakt som ännu inte är i kraft men där bolaget bundet av avtalet (avtal som har tecknats men inte börjat gälla (Bound But Not Incepted "BBNI")). Att bortse från denna del av principerna skulle anses vara alltför försiktigt, varför den därtill hörande portföljvolymen måste uppskattas. På grund av begränsningar av tillgängliga data antar vi för närvarande, som ett förenklat antagande, att portföljvolymen motsvarar första månaden i dem tecknade avtalen, i enlighet med verksamhetsplanen.

Riskmarginalen, kostnaden som referensbolaget kräver för övertagande av Holmias ansvar till försäkringstagarna, beräknas proportionerligt mot FTA.

D.2.3 Osäkerheter vid värdering av FTA

Osäkerheten i de försäkringstekniska avsättningarna inom individuell försäkring beror på att skadeutfallet varierar givet höga försäkringsbelopp och portföljstorleken, och inom grupp- och kollektivförsäkring bidrar enskilda kontrakt till förändrade skademönster. Osäkerheten är dock liten givet affärens korta duration.

Osäkerhet i premieavsättning består i att de slutliga skadekostnaderna måste justeras för framtida händelser. Den ultimata nivån på framtida skadekostnader reduceras delvis genom återförsäkring.

D.2.4 Användning av justeringar och övergångar

Vid värdering av försäkringstekniska avsättningar har inget av följande tillämpats:

- Den matchningsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer som avses i artikel 77b i Solvens II-direktivet 2009/138/EG.
- Volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer i enlighet med artikel 77d i Solvens II-direktivet 2009/138/EG.
- Övergångsbestämmelserna för de riskfria räntesatserna som avses i artikel 308c i Solvens II-direktivet 2009/138/EG
- Övergångsåtgärderna för försäkringstekniska avsättningar som avses i artikel 308d i Solvens II-direktivet 2009/138/EG

D.2.5 Återkrav enligt återförsäkringsavtal

Holmia tecknar återförsäkringsskydd i samarbete med moderbolagen Codan och/eller RSA Group på skandinavisk eller global basis. Detta sker i enlighet med av styrelsen fastställd återförsäkringspolicy. Vid beräkningen av FTA för återförsäkring har det tagits hänsyn till motpartsrisken vilken speglar risken till utebliven ersättning.

D.2.6 Förändringar i antaganden

Holmia justerar regelbundet antagandena som ligger till grund för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna som orsakas av nya tendenser i data. Många av dessa antaganden har enbart en minimal påverkan på nivån av de rapporterade tekniska avsättningarna.

Under 2017 ändrade Holmia sitt synsätt på hanteringen av de framtida premierna inom beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Vid slutet av 2016 ingick inte premier under avbetalning eller försenade premiebetalningar i de försäkringstekniska avsättningarnas framtida risker, vilket har åtgärdats under 2017.

D.3 Övriga skulder

Skulderna enligt Solvens II-balansräkningen vid värderingstidpunkten är som angivet i början av avsnitt D.

D.3.1. Värdering av övriga skulder

Holmias skulder värderas i enlighet med artikel 75 i Solvens II-direktivet och relaterade artiklar i Solvens II-förordningen, (EU) 2015/35 och EIOPA:s riktlinjer om värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar.

På följande sidor finns en beskrivning för varje väsentlig kategori av skulder (utöver försäkringstekniska avsättningar) utifrån de beräkningsgrunder, metoder och huvudsakliga antaganden som använts vid värderingen för Solvens II-ändamål och en kvalitativ förklaring till eventuella materiella skillnader mellan beräkningsgrunderna, metoderna och de huvudsakliga antagandena som använts vid värderingen av skulderna i den finansiella redovisningen.

Se avsnitt D1.1 för en översikt.

Finansiella skulder

Solvens II – Vägledning	Solvens II – Referens	Värderingsmetoder och antaganden
Försäkrings- och återförsäkringsföretag ska värdera finansiella skulder enligt internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002, i enlighet med artikel 9 i denna förordning vid det första redovisningstillfället. Inga efterföljande justeringar med hänsyn till förändringen av egen kreditvärdighet gällande försäkrings- eller återförsäkringsåtagandet ska finnas efter det första redovisningstillfället.	DF Art. 14 (1)	<p>Finansiella skulder värderas till verkligt värde under både svenska redovisningsprinciper och Solvens II-balansräkningen. De metoder och antaganden som Holmia använder för att uppskatta verkligt värde av finansiella skulder är:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Växlar, obligationer, låneskulder och lånat kapital: verkliga värden bestäms genom hänvisning till noterade marknadspriser eller beräknas genom att använda diskonterade kassaflödesberäkningar baserade på rådande marknadspriser. • För låntagande som bär på en rörlig ränta (andra än lånat kapital), motsvarar redovisade värden verkliga värden. • Övriga skulder och upplupna kostnader: redovisade värden motsvarar verkliga värden eftersom de är kortfristiga skulder. <p>Vid eventuell efterföljande värdering av de finansiella skulderna reflekteras inga av förändringarna av den egna kreditrisken in i marknadsvärdet.</p> <p>Enligt svenska redovisningsprinciper är fordringar och skulder avseende framtida premier inkluderade inom fordringar och skulder avseende direkt försäkring och återförsäkring medan de under Solvens II inkluderas i de försäkringstekniska avsättningarna som framtida kassaflöden.</p> <p>Den enda försäkringsaffär som hanteras som avgiven är enligt korrespondensprincipen sådan affär som har blivit tecknad, dvs sådan affär som hanteras som en del av de försäkringstekniska avsättningarna. Skulder avseende</p>

återförsäkring justeras med en summa motsvarande det belopp som inte uppfyller detta kriterium, förutom om det rör sig om en engångskostnad i vilket fall kostnaden inkluderas till fullo.

Eventualförpliktelser

Solvens II – Vägledning	Solvens II – Referens	Värderingsmetoder och antaganden
<p>Försäkringsgivare bör redovisa väsentliga eventualförpliktelser som skulder. Eventualförpliktelser bedöms vara väsentliga om uppgifter om den nuvarande eller potentiella storleken eller karaktären av dessa skulder kan påverka beslutsfattandet eller bedömningen hos den tänkta användaren av denna information (inklusive tillsynsmyndigheter).</p> <p>Sådana skulder ska värderas till det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflöden som krävs för att reglera eventualförpliktelserna, vilken diskonteras med en grundläggande riskfri räntestruktur.</p>	<p>DF Art. 11</p> <p>DF Art 14(2)</p>	<p>Väsentliga eventualförpliktelser redovisas på Solvens II-balansräkningen och värderas till det förväntade nuvärdet av framtida kassaflöden för att reglera ansvarsförpliktelserna under hela den tid som eventualförpliktelserna avser, genom att använda relevant riskfri långsiktig räntestruktur. Detta innebär i princip att multiplicera ett möjligt resultat med dess sannolikhetsgrad och diskontera resultatet med den riskfria räntan.</p> <p>Detta gäller enbart för icke-försäkringsrisker, eftersom försäkringsrisker redan omfattas av komponenten för bästa uppskattning av försäkringstekniska avsättningar.</p> <p>Eventualförpliktelser i ett företagsförvärv värderas på ett sätt som står i överensstämmelse med de metoder som används för rapportering i enlighet med svenska redovisningsprinciper.</p>

Avsättningar som ej ingår i de Försäkringstekniska avsättningarna

Solvens II – Vägledning	Solvens II – Referens	Värderingsmetoder och antaganden
<p>EIOPA:s slutrapport om riktlinjer för redovisning och värdering av tillgångar och skulder som inte är försäkringstekniska avsättningar anger, i enlighet med principerna i IAS 37, att avsättningar ska redovisas där det finns en befintlig förpliktelse som en följd av en inträffad händelse som troligen ger upphov till ett utflöde av resurser och som kan mätas på ett tillförlitligt sätt. Avsättningar värderas till den bästa uppskattningen av de utgifter som krävs för att reglera den befintliga förpliktelsen på balansdagen.</p>	<p>DF Art. 9</p> <p>Huvudbokens värden (slutgiltig rapport) - Tabell</p>	<p>Värderingsmetoder och antaganden för avsättningar är identiska enligt svenska redovisningsprinciper och Solvens II.</p> <p>Avsättningar redovisas när det finns en juridisk eller informell förpliktelse till följd av inträffade händelser. Det är mer sannolikt att ett utflöde av resurser kommer att krävas för att reglera åtagandet så att beloppet kan uppskattas på ett tillförlitligt sätt. Om det finns ett antal likartade förpliktelser bestäms sannolikheten för att ett utflöde krävs i händelse av regleringar genom en sammantagen bedömning av förpliktelserna. En avsättning redovisas även om sannolikheten för ett utflöde med avseende på någon punkt i samma klass av skyldigheter är liten.</p>

Se avsnitt D.1.3 för mer information om uppskattningar, risker och osäkerheter avseende tillgångar och skulder, avsnitt D.1.1 för en förklaring av beräkningsgrunder, metoder och de antaganden som används för värdering av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder, och avsnitt D.1.2 för uppskjuten skatteanalys.

D.3.2 Skulder avseende ersättningar till anställda och tillgångar för förmånsbestämda planer

Inget att rapportera.

D.4 Alternativa värderingsmetoder

Tillgångar och skulder som värderas med hjälp av alternativa värderingsmetoder innefattar vissa aktier och räntebärande värdepapper samt investeringsfonder.

De flesta av dessa instrument ges denna klassificering eftersom de marknader på vilka de köps och säljs inte anses vara tillräckligt aktiva för att kvalificeras som aktiva för syftet med denna rapportering. Detta till trots baseras värderingen av dessa tillgångar fortfarande utifrån de noterade priser som finns tillgängliga på en börs, hos en handlare, en mäklare, genom pristjänst eller annan tredje part, och priserna anses vara tillförlitliga indikatorer på instrumentens verkliga värde.

Instrument som redovisats som värderade enligt alternativa värderingsmetoder för vilka noterade marknadspriser inte är tillgängliga värderas med observerbara indata i den mån det är möjligt. Dessa instrument är i allmänhet illikvida och innefattar illikvida kreditinstrument. Därför är de sällan föremål för handel, men erfarenhet från avyttringar när detta faktiskt sker tyder på att de värderingsmetoder som används är tämligen tillförlitliga vad avser uppskattningen av instrumentens verkliga värde.

Det är inga skillnader mellan värderingsmetodiken eller antagandena som används vid värderingen av dessa poster för Solvens II syfte och de som används vid rapporteringen enligt de Svenska redovisningsprinciperna. Se avsnitt D.1.1 för en beskrivning av värderingstekniken och hur de fastställs.

Värderingstekniker i bruk

Se avsnitt D.1.4 för en beskrivning av de tekniker som används och hur de bedöms.

Mer information om de värderingsmetoder och de antaganden som används för att värdera sådana instrument finns på sidorna 14–19 i Holmias årsredovisning för 2017.

D.5 Övrig information

Inget att rapportera.

E. Solvenssituation

E.1 Kapitalbas

E.1.1 Mål, strategier, processer och väsentliga ändringar

Riktlinjer och processer avseende förvaltning av kapitalbas

Det primära syftet med funktionen för kapitalförvaltning är att säkerställa att Holmia har tillräckligt kapital för att uppfylla sina förpliktelser. Detta uppnås genom att optimera balansen mellan avkastning och risk, samtidigt som ekonomiskt och regulatoriskt kapital i enlighet med riskaptiten upprätthålls.

Kapitalförvaltningens roll och ansvar är att styra, övervaka och hantera kapitalresurser och se till att de befinner sig inom Holmias riskaptit och uppfyller tillämpliga förordningar/redovisningsregler och riktlinjer. Detta innefattar beräkning, uppskattningar och prognoser för kapitalresurser och kapitalkrav såsom tillgänglig och medräkningsbar kapitalbas.

Holmia hanterar kapital och solvens genom en styrningsram, vilket inbegriper metodvalidering, övervakning och rapporteringsprocesser.

Verksamhetsplanering

Holmia följer en verksamhetsplan som sträcker sig över tre år. Planer granskas och prövas på styrelsenivå.

Väsentliga förändringar under rapporteringsperioden

Inga väsentliga förändringar av mål, riktlinjer och processer med hänsyn till hantering av kapitalbas gjordes under perioden.

E.1.2 Kapitalbasens struktur, värde och kvalitet

Klassificering och medräkning av kapital

Företagets kapitalbas klassificeras per Solvens II-kraven enligt följande:

Solvens II-nivå	Kapitalpost
Nivå 1	Stamaktiekapital Överkursfond Avstämningsreserv
Nivå 1, begränsad	–
Nivå 2	–
Nivå 3	–

Kapitalposten avstämningsreserv under Nivå 1 ovan består av följande delar:

- Tillgångar som överstiger skulder enligt Solvens II-balansräkningen.
- Avdrag för förutsebara utdelningar i förhållande till 2017 års del- och slutbetalningar.

- Avdrag för belopp som redan ingår i kapitalbasen för nivå 1, däribland eget kapital, reservfond, nettobelopp för uppskjuten skattefordran och minoritetsintressen.

Kapitalsammansättning

Holmias kapitalstruktur per den 31 december 2017 efter nivåindelning enligt nedan:

		2017 KSEK	2016 KSEK
Nivå 1	Stamaktiekapital	60 000	60 000
	Överkursfond	15 000	15 000
	Avstämningsreserv	380 589	340 792
		455 589	415 792
Nivå 1, begränsad	–	–	–
Nivå 2	–	–	–
Nivå 3	–	–	–
Total kapitalbas		455 589	415 792

Nivå 1, rörelser

Nivå 1-primärkapitalbas utan begränsningar har under året ökat till 455 589 KSEK, vilket tills största del kan förklaras av Holmias vinst under året.

E.1.3 Medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet

Primärkapitalbas till medräkningsbar kapitalbas

Solvens II kräver att primärkapitalet först beaktas mot tillgänglighetsregler och sedan mot medräkningsregler baserade på både solvenskapitalkrav och kapitalstruktur. Medräkningsbar kapitalbas anses vara tillgänglig för att täcka solvenskapitalkravet. Holmias avstämmning mellan primärkapitalbas och medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet visas nedan:

	Primärkapitalbas MSEK	Tillgänglighetsbegränsningar MSEK	Tillgänglig kapitalbas MSEK	Medräkningsbegränsningar MSEK	Medräkningsbar kapitalbas MSEK
Nivå 1	455 589	–	455 589	–	455 589
Totalt	455 589	–	455 589	–	455 589

Solvenskapitalkravet (SCR)	221 455
Överskott	234 144
SCR-täckning	206 %

Icke-tillgängligt kapital

Holmia har inget icke-tillgängligt kapital för att uppfylla solvenskapitalkravet.

Icke medräkningsbart kapital

Holmia har inget icke-medräkningsbart kapital för att uppfylla solvenskapitalkravet.

E.1.4 Medräkningsbart kapital för att täcka minimikapitalkravet

Solvens II-regelverket kräver att primärkapitalet först beaktas mot tillgänglighetsregler och sedan mot medräkningsregler gentemot både minimikapitalkravet och kapitalstrukturen. Medräkningsbar kapitalbas anses vara tillgänglig för att täcka minimikapitalkravet. Holmias avstämning mellan primärkapitalbas och medräkningsbar kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet visas nedan:

	Primärkapitalbas	Tillgänglighetsbegränsningar	Tillgänglig kapitalbas	Medräkningsbegränsningar	Medräkningsbar kapitalbas
	MSEK	MSEK	MSEK	MSEK	MSEK
Nivå 1	455 589	–	455 589	–	455 589
Totalt	455 589	–	455 589	–	455 589

MCR	99 650
Överskott	355 939
MCR-täckning	457 %

Icke-tillgängligt kapital

Holmia har inget icke-tillgängligt kapital för att uppfylla minimikapitalkravet.

Icke medräkningsbart kapital

Holmia har inget icke-medräkningsbart kapital för att uppfylla minimikapitalkravet.

E.1.5 Skillnader mellan eget kapital och nettotillgångar

Jämförelse mellan eget kapital enligt svenska redovisningsprinciper och primärkapitalbas enligt Solvens II

De Se sektion D för att se en uppställning som visar skillnaden mellan Holmias publicerade eget kapital enligt svenska redovisningsprinciper och det belopp med vilket tillgångar överskrider skulder enligt Solvens II-regelverket. Holmias eget kapital enligt de svenska redovisningsprinciperna vid slutet av år 2017 var 428 211 KSEK och kapitalbasen enligt Solvens II var 455 589 KSEK.

E.1.6 Övergångsbestämmelser

Holmia har ingen kapitalbas som omfattas av de övergångsbestämmelser som avses i artikel 308b (9) och 308b (10) i Solvens II-direktivet.

E.1.7 Tilläggskapital

Holmia har inte något tilläggskapital.

E.1.8 Avdrag och begränsningar

Se avsnitten E1.3 och E1.4 för en beskrivning av typ och storlek avseende restriktioner för egna medel.

E.2 Solvenskapitalkrav och Minimikapitalkrav

E.2.1 Övergripande solvenskrav och minimikapitalkrav

Per 31 december 2017 var Holmias solvenskapitalkrav (SCR) 221 455 KSEK och minimikapitalkravet (MCR) var 99 650 KSEK.

E.2.2 Solvenskapitalkrav fördelad på risk

En analys av solvenskapitalkravet per riskkategori visas i den kvantitativa rapportmallen S.25.01.

E.2.3 Förenklingar av standardformel

Förenklingar av standardformeln används för modulerna motpartsrisk och livteckningsrisk.

E.2.4 Standardformel för bolagsspecifika parametrar (USP)

Standardformel för bolagsspecifika parametrar (USP) utnyttjas inte.

E.2.5 Kapitaltillägg och hemlighållande av bolagsspecifika parametrar (USP)

Inga kapitaltillägg har använts under rapporteringsperioden. Bolagsspecifika parametrar (USP) utnyttjas inte.

E.2.6 Kapitaltillägg och USP-påverkan

Inga kapitaltillägg var aktiva under rapporteringsperioden. Bolagsspecifika parametrar utnyttjas inte.

E.2.7 Beräkningsdata för minimikapitalkrav

Solvens II har två kapitalkrav som Holmia måste förhålla sig till:

- Solvenskapitalkrav – om Bolaget bryter mot solvenskapitalkravet måste det inleda diskussioner med tillsynsmyndigheten för att åtgärda detta
- Minimikapitalkrav – om Bolaget bryter mot minimikapitalkravet och det därefter är oförmöget att utföra en åtgärdsplan är det tillsynsmyndighetens skyldighet att häva dess tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet.

Minimikapitalkravet är utformat för att utgöra en 85 % konfidensnivå jämfört med 99,5 % för standardformeln – och har en marginal för att ligga mellan 25 % och 45 % av solvenskapitalkravet.

E.2.8 Ändringar av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Rörelser för solvenskapitalkrav

Solvenskapitalkravet har ökat från årsslutet 2016 till årsslutet 2017. Den största orsaken till denna förändring är en ökning i den sammanlagda risksumman (Capital-at-Risk) till följd av en ökad verksamhetsvolym.

Rörelser för minimikapitalkrav

Minimikapitalkravet har ökat från årsslutet 2016 till årsslutet 2017. Den största orsaken till denna rörelse är en ökning av risksumman (Capital-at-Risk) till följd av en ökad verksamhetsvolym.

E.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktierisk i beräkningen av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktierisk används inte av Holmia.

E.4 Skillnader mellan standardformeln och interna modeller i bruk

Holmia använder EIOPA:s standardformel för att fastställa sitt lagstadgade solvenskapitalkrav.

E.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

Holmia har till fullo efterlevt sina solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav under rapporteringsperioden.

E.6 Övrig information

Inget att rapportera.

BILAGA: Kvantitativa rapportmallar (QRT)

Kvalitetsrapportering, referens	Kvalitetsrapportering, namn
S.02.01.02	Balansräkning
S.05.01.02	Premier, ersättningar och kostnader per affärgren
S.05.02.01	Premier, ersättningar och kostnader per land
S.12.01.02	Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring
S.23.01.01	Kapitalbas
S.25.01.21	Solvenskapitalkrav – för bolag som omfattas av standardformeln
S.28.01.01	Minimikapitalkrav – enbart livförsäkrings-, eller enbart skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamhet

Det finns inget att rapportera för QRT S.17.01.01 (Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring) eftersom Holmia enbart bedriver livförsäkringsverksamhet.

Det finns inget att rapportera för QRT S.19.01.01 (Skadeförsäkringsersättningar per skadeår) eftersom Holmia enbart bedriver livförsäkringsverksamhet.

Det finns inget att rapportera för Holmia för QRT S.22.01.21 (Effekterna av långsiktiga garantier och övergångsregler).

Det finns inget att rapportera för QRT S.25.02.21 (Solvenskapitalkrav – för företag som använder standardformeln och partiell intern modell) eftersom Holmia använder standardformeln fullt ut vid beräkning av solvenskapitalkravet.

Det finns inget att rapportera för QRT S.25.03.21 (Solvenskapitalkrav – för företag med fullständig intern modell) eftersom Holmia använder standardformeln fullt ut vid beräkning av solvenskapitalkravet.

Det finns inget att rapportera för QRT S.28.02.01 (Minimikapitalkrav – både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet) eftersom Holmia enbart bedriver livförsäkringsverksamhet och därmed enbart rapporterar QRT S.28.01.01 (Minimikapitalkrav – enbart livförsäkrings-, eller enbart skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamhet).

Alla monetära belopp visas i KSEK (000) i samtliga QRT:s.

HOLMIA LIVFÖRSÄKRING AB

Rapporten om solvens och
finansiell ställning

Beskrivningar

31 december

2017

(Peningbelopp i tusental)

Grundläggande information – allmänt

Företagets namn	HOLMIA LIVFÖRSÄKRING AB
Företagets identifieringskod	213800KK4S2KUGIZZF60
Typ av företagskod	LEI
Typ av företag	Livförsäkringsföretag
Tillståndsland	SE
Rapporteringspråk	sv
Rapportens referensdag	31 december 2017
Rapporteringsvaluta	SEK
Redovisningsregler	Företaget använder lokal redovisningsstandard (GAAP) (som inte är IFRS)
Metod för beräkning av solvenskapitalkravet	Standardformel
Matchningsjustering	Använder inte matchningsjustering
Volatilitetsjustering	Använder inte volatilitetsjustering
Övergångsbestämmelser för den riskfria räntan	Använder inte övergångsbestämmelser för den riskfria räntan
Inledande inlämning eller korrigerad inlämning	Använder inte övergångsbestämmelser för försäkringstekniska avsättningar

Lista över rapporterade mallar

S.02.01.02 - Balansräkning

S.05.01.02 - Premier, ersättningar och kostnader per affärgren

S.05.02.01 - Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 - Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.23.01.01 - Kapitalbas

S.25.01.21 - Solvenskapitalkrav – för företag som omfattas av standardformeln

S.28.01.01 - Minimikapitalkrav – enbart livförsäkrings- eller enbart skadeförsäkrings- eller skadeåterförsäkringsverksamhet

S.02.01.02
Balansräkning

		Solvens II värde
		C0010
Skulder		
R0510	Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring	
R0520	<i>Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)</i>	
R0530	<i>Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet</i>	
R0540	<i>Bästa skattning</i>	
R0550	<i>Riskmarginal</i>	
R0560	<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)</i>	
R0570	<i>Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet</i>	
R0580	<i>Bästa skattning</i>	
R0590	<i>Riskmarginal</i>	
R0600	Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	60.981
R0610	<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande livförsäkring)</i>	
R0620	<i>Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet</i>	
R0630	<i>Bästa skattning</i>	
R0640	<i>Riskmarginal</i>	
R0650	<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive sjukförsäkring samt indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	60.981
R0660	<i>Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet</i>	
R0670	<i>Bästa skattning</i>	47.595
R0680	<i>Riskmarginal</i>	13.386
R0690	Försäkringstekniska avsättningar – indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal	
R0700	<i>Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet</i>	
R0710	<i>Bästa skattning</i>	
R0720	<i>Riskmarginal</i>	
R0740	Eventualförpliktelser	
R0750	Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	
R0760	Pensionsåtaganden	
R0770	Depåer från återförsäkrare	
R0780	Uppskjutna skatteskulder	7.721
R0790	Derivat	
R0800	Skulder till kreditinstitut	
R0810	Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut	
R0820	Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	
R0830	Återförsäkringsskulder	
R0840	Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	11.079
R0850	Efterställda skulder	
R0860	<i>Efterställda skulder som inte ingår i primärkapitalet</i>	
R0870	<i>Efterställda skulder som ingår i primärkapitalet</i>	
R0880	Övriga skulder som inte visas någon annanstans	
R0900	Summa skulder	79.781
R1000	Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	455.589

S.12.01.02

Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

	Försäkring med rätt till överskott	Fondförsäkring och indexförsäkring		Annan livförsäkring			Skadelivräntor till följd av skadeförsäkringsavtal som härrör från andra försäkringsåtaganden än sjukförsäkringsåtaganden	Mottagen återförsäkring	Totalt (livförsäkring utom sjukförsäkring, inkl. fond- och indexförsäkring)	Sjukförsäkring som liknar livförsäkring		Skadelivräntor till följd av skadeförsäkringsavtal som härrör från sjukförsäkringsåtaganden	Mottagen återförsäkring, Sjukförsäkring	Totalt, sjukförsäkring som liknar livförsäkring		
		Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier	Avtal utan optioner och garantier	Avtal med optioner eller garantier	Avtal utan optioner och garantier				Avtal med optioner eller garantier						
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0150	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
R0010 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet																
Totala medel som kan återkrävas från återförsäkring/specialföretag och finansiell återförsäkring efter justering för förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang associerat med försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet																
R0020 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som summan av bästa skattning och riskmarginal																
Bästa skattning																
R0030 Bästa skattning, brutto								47.595			47.595					
Det totala belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag efter justering för förväntade förluster till följd av att motparten fallerar								-1.300			-1.300					
R0080																
Bästa skattning minus belopp som kan återkrävas från återförsäkring och specialföretag och finansiell återförsäkring								48.895			48.895					
R0090																
R0100 Riskmarginal											13.385					
Belopp avseende övergångsåtgärden för försäkringstekniska avsättningar																
R0110 Försäkringstekniska avsättningar beräknade som helhet																
R0120 Bästa skattning																
R0130 Riskmarginal																
R0200 Försäkringstekniska avsättningar – totalt											60.980					

S.23.01.01
Kapitalbas

Primärkapital före avdrag för ägarintressen i andra finansiella sektorer enligt artikel 68 i delegerade förordning (EU) nr 2015/35

R0010	Stamaktiekapital (egna aktier brutto)
R0030	Överkursfond relaterad till stamaktiekapital
R0040	Garantikapital, medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag
R0050	Efterställda medlemskonton
R0070	Överskottsmedel
R0090	Preferensaktier
R0110	Överkursfond relaterad till preferensaktier
R0130	Avstämningsreserv
R0140	Efterställda skulder
R0160	Ett belopp som är lika med värdet av uppskjutna skattefordringar netto
R0180	Andra kapitalbasposter som godkänts av tillsynsmyndigheten som primärkapital som ej specificeras ovan

Totalt	Nivå 1 utan begränsningar	Nivå 1 begränsad	Nivå 2	Nivå 3
C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
60.000	60.000			
15.000	15.000			
380.589	380.589			

Kapitalbas från den finansiella redovisningen som inte bör ingå i avstämningsreserven och inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som kapitalbas enligt Solvens II

R0220	Kapitalbas från den finansiella redovisningen som inte bör ingå i avstämningsreserven och inte uppfyller kriterierna för att klassificeras som kapitalbas enligt Solvens II
-------	---

--

Avdrag

R0230	Avdrag för ägarintressen i finansinstitut och kreditinstitut
-------	--

455.589	455.589			

R0290 Totalt primärkapital efter avdrag

--	--	--	--	--

Tilläggskapital

R0300	Obetalt och ej infordrat garantikapital inlösningsbart på begäran
R0310	Obetalt och ej infordrat garantikapital, obetalda och ej infordrade medlemsavgifter eller motsvarande primärkapitalpost för ömsesidiga och liknande företag, som kan inlösas på begäran
R0320	Obetalda och ej infordrade preferensaktier inlösningsbara på begäran
R0330	Ett rättsligt bindande åtagande att på begäran teckna och betala för efterställda skulder
R0340	Bankkreditiv och garantier enligt artikel 96.2 i direktiv 2009/138/EG
R0350	Andra bankkreditiv och garantier än enligt artikel 96.2 i direktiv 2009/138/EG
R0360	Framtida fodran av ytterligare bidrag från medlemmar enligt artikel 96.3 första stycket i direktiv 2009/138/EG
R0370	Framtida fodran av ytterligare bidrag från medlemmar – andra än enligt artikel 96.3 första stycket i direktiv 2009/138/EG

R0390 Annat tilläggskapital

R0400 Sammanlagt tilläggskapital

--	--	--	--	--

Tillgänglig och medräkningsbar kapitalbas

R0500	Total tillgänglig kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet
R0510	Total tillgänglig kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet
R0540	Total medräkningsbar kapitalbas för att täcka solvenskapitalkravet
R0550	Total medräkningsbar kapitalbas för att täcka minimikapitalkravet

455.589	455.589			
455.589	455.589			
455.589	455.589			
455.589	455.589			

R0580 Solvenskapitalkrav

R0600 Minimikapitalkrav

R0620 Medräkningsbar kapitalbas i förhållande till solvenskapitalkrav

R0640 Medräkningsbar kapitalbas i förhållande till minimikapitalkrav

221.445
99.650
205,73%
457,19%

Avstämningsreserv

R0700	Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder
R0710	Egna aktier (som innehas direkt och indirekt)
R0720	Förtutsebarautdelningar, utskiftningar och avgifter
R0730	Andra primärkapitalposter
R0740	Justering för kapitalbasposter med begränsningar med avseende på matchningsjusteringsportföljer och separata fonder
R0760	Avstämningsreserv

C0060
455.589
75.000
380.589

Förväntade vinster

R0770	Förväntade vinster som ingår i framtida premier – livförsäkringsverksamhet
R0780	Förväntade vinster som ingår i framtida premier – skadeförsäkringsverksamhet
R0790	Totala förväntade vinster som ingår i framtida premier

5.945
5.945

